

DE MOEIAL

V.U. : PETER DE KONING

p.a. : GEBOUW Y' PLEINLAAN 2, 1050 BRUSSEL

Abonnementen : 150 fr. of 500 fr. op rek. nr.001-1386975-48 :

met vermelding naam en adres :

deontologische kode

HET ONGENOEGEN WORDT STEEDS GROTER

Bij studeren komt onvermijdelijk het spel 'examens' kijken. Tijdens een spel proberen de spelers af te tasten hoever ze kunnen gaan, waar de grenzen liggen. Dat is zo in de sport bijvoorbeeld. Dat gebeurt soms tijdens de examens. Daarom is een afbakening, een reglementering noodzakelijk. Vooral voor de student.

De traditionele machtsverhouding professor-student bestaat nog steeds. De lieve beoordelingspunten op een examen onderstrepen deze afhankelijkheidsrelatie het sterkst. (Een betrokken partij die de tegenstrever punten uitreikt, waar zien we dat nog ??) Het is de olifant tegen de muis; ... of David tegen Goliath ?

Om deze afhankelijkheidsrelatie te verzwakken moet een examenreglement student-beschermend zijn. Het moet ons de garantie geven dat een examen korrekt verloopt. Hier op kan het nieuwe, goedgekeurde examenreglement vrij positief worden geëvalueerd. Het gebied van dagelijks docenten gedrag tijdens de lesuren en de omgang met studenten ligt echter nog totaal braak. Daarover wordt stilzwijgend verondersteld dat zeker gestudeerde mensen wel weten wat eerbied in relatie met anderen betekent. Maar wat als dat niet zo is ? Professoren zijn zo vaak geniaal of gek (dat is een psychisch-psychologisch probleem). Deze stempel verrechtvaardigt dan dikwijls wat wij grosso modo afwijkingen van het gemiddeld gewone gedrag zullen noemen. Andere uitvluchten waarachter men vreemd gedrag probeert te verbergen dienden gezocht. Op een indicatie 'genie/gek' komt na een tijd sleet. Tegenwoordig doen de kombinaties internationale naam/goede stof, buitenlandse reizen/andere verplichtingen evenals ziekte/alkoholisme het goed als termen van ekskuses voor een bepaald gedrag.

Natuurlijk is de student, die het gedrag moet slikken, hiermee geen stap verder. Hij kan op een bepaald tijdstip een pedagogisch advies aanvragen. Dit wil zeggen dat wanneer een zeker percentage van de ingeschreven studenten voor een vak twijfelen aan de pedagogische kwaliteiten van een docent of een nogal bizar gedrag bemerken, zij een klacht kunnen indienen bij de desbetreffende fakulteit. De professor krijgt dan hoogstens een blaam, kijkt twee dagen vies, en geeft les zoals vroeger. Daarmee is dan het studentenprotest gerecupereerd. Pedagogisch advies is dus niet meer dan een zoethoudertje, een kanaal waardoor protest reglementair gesmoord wordt. Enkele resultaten van bovenvermelde kombinaties zijn nukkig gedrag, afwezigheid, zien de intimidaties (o.a. brief). Het pedagogisch advies is een lachertje, dat weet iedereen en het laatste punt juichen ook de studenten alleen maar toe.

Totaal nieuw was te vernemen dat ook een pedagogische klacht bestaat. Niemand kende dit ! En wat is het verschil met een pedagogisch advies ? Waar haalt men dat trouwens ineens vandaan ? Uit de ongeschreven reglementen van de fakulteit soms ? Belangrijk was dat bleek dat de rektor, samen met de dekaan van letteren en wijsbegeerte, een onderzoek heeft ingesteld naar de toedracht van de situatie in de Germaanse. Mits een spoedprocedure zou dat rond eind oktober klaar zijn. Trouwens de enige die tuchtmaatregelen kan nemen is de rektor.

Zo te zien waren de reacties dus vnl. op vlak van de procedures. Maar sinds de studenten lid zijn van de fakultetsvergadering (jan. 1984) hebben zij nog nooit een geschreven fakultetsreglement gezien. (Ook hun voorgangers niet !!) Bestaat zulk een reglement wel ? Niet alleen studenten zouden dat nuttig kunnen gebruiken, ook 98% van het professorenkorps weten nagenoeg niets over hoe iets moet worden afgehandeld.

We kunnen ons ook niet van de indruk ontdoen dat alles 'on high level' zal worden geregeld, buiten de studenten om. Ons oog zal het echter niet ontglippen.

JS

Het Germaanse ongenoegen drong woensdag 17 oktober door tot op de fakultetsraad van de letteren en wijsbegeerte. De studentenafvaardiging kwartte toen dit akkoord en nijpend probleem aan. Noodgedwongen gebeurde dit in het laatste agenda-punt; de rondvraag. De studenten hadden een week voordien nog geprobeerd om van dit onderwerp een apart agenda-punt te maken. Dat werd echter afgewimpeld omdat de verslagen en de uitnodigingen voor deze fakultetsvergadering reeds naar de leden waren verstuurd. Volgens goede bron bracht één van de vier studentenvertegenwoordigers een duidelijke

en krachtige uiteenzetting over de problemen in de Germaanse Filologie. De moeilijkheden met het programma : vakken die niet volledig worden gedoceerd, verplichte keuzevakken, drie partiële examens voor één vak, werden uit de doeken gedaan. Tevens werd vermeld dat de Germaanse sekte werk maakt van een grondige programmadoornamen- en wijziging. Dat is alvast positief. Daarop volgde wat we kunnen noemen de 'persoonlijke aangelegenheden'. Klachten vielen te noteren over de professoren Goyvaerts en Van Vreckem, die het niet al te nauw nemen met de morele gedragskodes, een hoogleraar waardig.

Ter afronding werden de eisen van de studenten scherp gesteld : een herziening van de programmatie, ontslag van Goyvaerts en Van Vreckem en het dringend opstellen van een deontologische kode. Gedurende deze uiteenzetting waren de dames en heren professoren afwisselend doodstil van stomme verbazing en lacherig banaal omdat ze geen blijf wisten met hun reactie. Gaat het over collega's ?, dachten ze ongetwijfeld. Tijdens de integrale lezing van Van Vreckem's scheldbrief (zie De Moeial nr.1) werd op de billen gekletst van plezier. Hilariteit alom. Pijnlijk ! Dekaan Witte haart gezicht zakte in donkere wolven weg.

Ondanks het dus in de rondvraag aan bod kwam en dus enkel "informatief" was, volgde een korte discussie. Daarin werd, stel je voor, de beschuldigde vinger richting studenten gestoken ! De professoren reacties gingen in de richting van : "dat is iets om in de sekte Germaanse te behandelen", "daarover hebben de studenten vroeger nog nooit iets gezegd", "dat er ook zoiets bestaat als een pedagogisch advies", en "dat de Germaanse sekte werk maakt van een programmawijziging".

Tot hier niets nieuw voor de studenten. Nogal wiedes dat de Germaanse studenten niet eerder uit de hoek durfden komen en soms weinig frisse verschijningen (notabene aan een "hongerloon", zoals u weet).

Dit alles, en mede door de gebeurtenissen in de Germaanse Filologie, laat ons hier pleiten voor een deontologische gedragskode want jammerlijke voorbeelden uit de praktijk maken duidelijk dat :

- 1) gestudeerde lieden elk reeel contact met dagelijkse omgang verloren hebben.
  - 2) de machtsverhouding van kennis, geld, naam én vooral de punten de kiem van misbruik in zich meedraagt.
- Een aantal gedragsregels die het algemene universitaire leven omvatten, zouden daarom niet misstaan. Gevoelige sanktiemogelijkheden moeten daarin verwerkt zijn. Anders is het even ongelooftwaardig als een pedagogisch advies.

GS

inhoud

Deze week een meer dan goedgevulde Moeial. We doen steeds ons best om alle aankondigingen en artikels die ons bereiken en die de VUB-studenten aangebelangen te publiceren. Om reden van plaatsgebrek durft er al wel eens iets tussen uit vallen, waarvoor onze excuses.

De door de Moeial aan het licht gebrachte strubbelingen in de Germaanse blijven ophef maken. De nieuwste ontwikkelingen van deze zaak in de fakultetsraad met verdere commentaar in ons editoriaal vind je op blz.1. Op blz.2 de Open Tribune (weer de Germaanse) en een bericht over recente studenten-

acties op het RUCA. Ook de plannen over het nieuwe sportcafé worden op deze blz. besproken.

Op blz.3 meer over het cafetariabeleid op de VUB en een pleidooi voor de erkenning van de Brusselse metro als museum.

Blz.4-5 worden in beslag genomen door de KUTUURkrant met een reeks activiteiten n.a.v. de viering van 150 jaar U.L.B. en 15 jaar V.U.B.

Op blz.6 een artikel over het 'Spel zonder grenzen' op de laatste sportdag en enkele beschouwingen over studeren op de unif.

Blz.7 brengt commentaar bij de recente aan-

slagen van de C.C.C., een artikel over de geestelijke gezondheidszorg. Ook wordt een ander uit de doeken gedaan over partiële examens.

De laatste bladzijde tenslotte met de een korte agenda ditmaal en een hele reeks aankondigingen.

sportkafetaria

Ondanks de recente ingebruikname van de nieuwe sporthal vertoont de VUB-sportinfrastructuur nog een aantal tekorten tegenover de andere grote universiteiten. Zo wordt vanuit de Sportdienst en Sportraad gewezen op het nog vaak ontoereikend toezicht, het kwasi ontbreken van enige sportinfrastructuur te Jette en de afwezigheid van een cafetaria. Naar deze laatste verzuchting bleek de Sociale Raad wel oor te hebben en op haar laatste vergadering verklaarde ze zich dan ook principieel akkoord met de inrichting van een sportcafetaria.

Dat de universitaire sociale sektor op zoek is naar nieuwe inkomsten, kon je in dit blad al meermaals lezen. Denken we maar aan de geschiedenis met de ASLK-diensten in het restaurant vorig academiejaar of aan de recente inrichting van een snackafdeling in het cafetaria. De kosten gaan sterk de hoogte in, maar het budget van de sociale sektor wordt van hogerhand niet evenredig aangepast. Gevolg: de eigen inkomsten dienen verhoogd om zo het tekort zelf aan te passen. Voor eigen verse inkomsten kan gezorgd worden door eenvoudige weg het tekort te halen uit de zak van de studenten -zoals dit jaar ook effectief gebeurde in cafetaria en restaurant- of men kan geld zoeken bij zgn. 'externen'. Mensen van buiten de VUB die zich aangetrokken voelen tot bepaalde mogelijkheden die een universiteit biedt, hetzij commercieel (vast contracten, reclame, ...), hetzij uit interesse voor de infrastructuur. Zo tracht bijv. de Dienst Cultuur mensen van buiten de VUB te interesseren voor haar activiteiten, waardoor wat extra geld in 't laatzje komt om het uitgebreid en toch sterk kwantitatief aanbod te kunnen handhaven. Ook de Dienst Sport Tonkt de laatste tijd nogal naar buitenstaanders. Hierbij wordt o.a. gedacht aan de invoering van sponsoring en vooral aan het aantrekken van externe sportbeoefenaars, welke meer zouden dienen te betalen voor het gebruik van de infrastructuur. In deze optiek passen ook de plannen voor de inrichting van een cafetaria naast de sporthal. Geredeneerd wordt immers dat de openstelling van de sportinfrastructuur voor externen moeilijk kan zonder cafetaria. Van sporten krijg je immers dorst en voor menig doorewilde hobbyporter is de babbel achteraf aan de toog minstens even belangrijk als het gezeuf op het sportveld. Bovendien, zo argumenteert de Sportraad, kan door de aanwezigheid van een cafetaria gedacht worden aan het stichten van sportklubs voor personeel, studenten, oud-studenten, enz...

De inrichting van het nieuwe cafetaria zou in de eerste plaats de rentabiliteit van

de totale sportinfrastructuur ten goede moeten komen, waardoor tegelijkertijd de inkomsten van de sociale sektor verhoogd zouden worden. Dit laatste is echter nog zo zeker niet. Het blijft immers afwachten of de rentabiliteit voldoende verhoogd kan worden om de 4 tot 6 miljoen investeringskosten voor de bouw van de cafetaria aan de sporthal (raming) in afzienbare tijd terug te winnen. De leden van de Sociale Raad lijken zich hier alvast weinig zorgen over te maken. Op haar laatste vergadering van 11 oktober verklaarde ze zich immers zonder veel vragen en commentaar in beginsel akkoord met de inrichting van de nieuwe cafetaria. Tegelijkertijd werd een werkgroep opgericht om de plannen verder te onderzoeken en op tijd en stond verslag uit te brengen bij de SUR, zodat die haar definitief fiat kan geven.

Blijft tenslotte de vraag of de inkomsten van het nieuwe cafetaria niet gedeeltelijk verloren zullen gaan in het grote cafetaria en vooral dan in het kultuurkoffie. Dit laatste ligt immers op nauwelijks 5 minuten stappen van de sporthal. 's Middags vind je nogal wat sportbeoefenaars (studenten en personeel) terug in het kultuurkoffie, wat met de nieuwe cafetaria niet meer het geval zal zijn. De externe gebruikers echter worden door Willem Elias, die als diensthoofd Cultuur nu ook het gelijknamige koffie onder zijn voedselheid heeft, niet als potentiële klanten voor het KK gezien. "Het gaat hier om een publiek dat verschilt van dat van het kultuurkoffie en dan ook beter zal gedijen in een sportcafetaria". Elias heeft dan ook geen bezwaar tegen de nieuwe plannen.

Verwacht mag worden dat de VUB die paar miljoen wel zal over hebben voor 'n cafetaria. Naast een verhoogde rentabiliteit kan deze immers ook bijdragen tot de 'uitstraling' van de VUB, waar men bij de inrichting van de nieuwe sporthal vorig jaar al zo de mond van vol had. En geloof me, naar uitstraling hebben ze in 'de H' wel oor.

G.Y.

akties aan het ruca

In september besliste de Raad van Beheer van het Rijksuniversitair Centrum Antwerpen het cijfer voor vrijstellingen op te trekken van tien naar elf. Niet iedereen is het daarmee eens. Onze verslaggever was ter plaatse.

De gebouwen van het RUCA liggen een flink eind verwijderd van het centrum van de stad, op een boogscheut van de residentiële wijken van Wilrijk. Er heerst een plechtige stilte, en er valt nauwelijks enige beweging te bespeuren. Alleen de massa's fietsen verzerken de bezoeker dat hij zich niet vergist heeft.

Als gewezen student herinner ik me de dagelijkse kantoorroutine, de leegte van de witgeschilde gangen, de zelfingenomen collegejongens en de onvermoerbare kaarters in de cafetaria. Over de campus was een deken van eindeloze verveling gespreid. Voor enige actie moest men zich naar de linkerhoek van de cafetaria begeven. Daar morste het personeel soms bij het uitscheppen van de soep. De patiënten van het nabijgelegen Middelheim-ziekenhuis keken voorbijwandelende studenten met medelijden na.

Een verrassing heeft dit glatte wateroppervlak gerimpeld. Op 21 september keurde de RvB van het RUCA een nieuw examenreglement goed. Tot dan toe had de universiteit een zeer gunstig examensysteem, waarmee uitgepakt werd in de wervingcampagnes. Eens een tien behaald voor een vak, lag dat voor goed achter de rug. Voor vakken die alleen in de eerste semester gedoceerd werden, kon men steeds een vervroegd examen afleggen. In het nieuwe examenreglement waren enkele opvallende wijzigingen aangebracht. Voortaan heeft een student slechts recht op vrijstelling van ondervraging als hij ten minste 11 op 20 heeft behaald tijdens de eerste examenperiode of tijdens een examenperiode van de twee voorgaande jaren (artikel 23). De vervroegde examens zullen samengebond worden in twee weken. Er is één week blokkerlof voorzien.

Naar verluidt werd het reglement op aandringen van de professoren in de RvB overhaast goedgekeurd, terwijl er slecht één vertegenwoordiger van de studenten aanwezig was. De redenering van de professoren: met het nieuwe reglement wordt vermeden dat professoren nog een negen geven, er op speulerend dat de student bij een globaal voldoende wel zal worden gedelibeerd. Met het nieuwe reglement, zo wordt gezegd, zullen professoren een tien geven waar ze

vroeger een negen zouden gegeven hebben. Supernaf en belachelijk, beweert het ASK, het Antwerps Studentenkorps. De professoren zullen geen tien geven waar ze vorig jaar nog een negen gaven. Met een tien als vrijstellingscijfer is de prof verplicht een definitief oordeel te vellen. Met een elf kan hij zich, door tien te geven, ontdoen van zijn 'buizer'-imago. Voer voor psychologen, dit.

Hoe dan ook, het ASK, dit is een handvol goedmenende studenten, besloot actie te voeren om de RvB op zijn stappen te laten terugkeren. Aan een van de gebouwen op de Middelheim-campus werd een spandoek opgehangen, zeer ongewoon op een universiteit waar graffiti onbekend zijn. Donderdag 18 oktober werd uitgeroepen tot anti-11-dag. 's Morgens werd de parking aan de Groenenborgerlaan gedurende twee uur geblokkeerd, en slechts vrijgemaakt na veel gepalaber met politie en rijkswacht. Tijdens de middagpauze werd in de dichtbevolkte cafetaria een meeting gehouden. Plaatselijk talent trad tot ontsteltenis van het publiek op, sprekers waarschuwden voor de gevaren van het 11-systeem, en meer bepaald voor de onvermijdelijk zwaardere tweede zit, pannekoeken en bier waren verkrijgbaar. Voor het ASK zijn dit try-outs op weg naar hardere acties, als de RvB zijn besluit niet herroept.

HET REKTORAAT

Het rektorat van het RUCA is gehuisvest in het kasteel van het prachtige park Den Brandt. In de hal verwijst een breiende secretaresse me naar de eerste verdieping. De heer Drubbel (dubbele b, geen dubbele p, specificeert hij met een joviale lach) van het rektorat beweert dat de rektor het nieuwe reglement alleszins opnieuw ter discussie wil stellen. Daarom wordt ook gewacht met de verspreiding van het reglement.

Meneer Drubbel begrijpt de houding van de RvB niet te best. In het ontwerp van het nieuwe reglement, opgesteld door de examencommissie, werd de tien gehandhaafd als vrijstellingscijfer. En dan, in september, wordt de elf er in zeven haasten doorgejaagd, terwijl men al zeker twee jaar bezig is te knoelen aan het nieuwe reglement. Wat hem en de rektor betreft, verzekert hij, is de zaak zeker niet afgesloten.

In een gesprek met de ASK-snelkrant van 23 oktober toont ook rektor Van Rompu zich verbaasd over de totstandkoming van het nieuwe examenreglement. Volgens hem is er zeker een compromissoplossing mogelijk, en kan het examenreglement nog gemendeerd worden als men een degelijk voorstel doet aan de RvB.

PKD

germaanse 1

Inderdaad Waarde Heer Bone Staak, de beschreven kapriolen uit de Germaanse zijn van 'horen zeggen', zoals jij dat zo mooi uitdrukt. Mag ik jou er echter aan herinneren dat dit journalistiek heet. Iemand verzamelt een zo groot mogelijk aantal getuigenissen van 'roddelanties' en roddelheren van diverse pluimage en giet dit in een artikel. Of men je dat een journalist alleen mag opschrijven wat hij aan den lijve ondervonden heeft, Waarde Heer Bone Staak?

Verder wou ik je nog even wijzen op de hoofdpunten van mijn artikel uit de eerste Moelal: de voorbeelden van de Professoren Debusscher en Willemijns werden voornamelijk aangehaald om aan te tonen dat een programmatwijziging noodzakelijk is. Het zwaartepunt, lieve heer Bone Staak, lag echter bij de Professoren Goyvaerts en Van Vreckem aan wie deontologische fouten ver-

germaanse 2

Hierbij voel ik mij in mijn ego, id en psyche genoodzaakt om een appendix te voegen bij de realistisch-prozaisch literaire uitspatting gemaakt door een onder deze deze naam in de Germaanse niet gekende Frans (geschreven in den Moelal 1 de academiejaren van ons Heere dat men scrijve duzent nege hondert ende vier en tachtig).

1. Probeerpoot de autoriteit van een prof in twijfel te trekken, anders trekken dezen aan je punten (sorry Paul, dit jaar was ik het NIET). Waag het ook nooit je beklag te maken bij de Decaan wanneer deze zelf een docerend lid is van het Germaanse 'Kaderpersoneel' (vb. academiejaar 79-80) daar hij de hand boven het hoofd van de collega houdt en met zijn resterende hand eens flink in je kruis grijpt door zijn collega officieus op de hoogte te stellen, waarop deze op zijn beurt je een pijpleiding bezorgt gedurende de volgende jaren.

2. Als je een of andere Piet ziet naderen met de klaarblijkelijke bedoeling iets goeds voor je te doen, loop dan voor je leven. Houde U voor 'sociale mensen'! Zij tordpederen je op deliberaties, en nog wel in de rug. Dapper!

3. Vrije Universiteit? Mijn kloten Gerard! Wanneer je onvrijwillig genoodzaakt wordt een dagtaak uit te oefenen, je bekend staat als een fuifnummer en onmogelijk de colleges kan bijwonen, wordt dit je niet in dank afgenomen. Al toen je de stof te beheersen door zelfstudie, de kwoteringen vallen steeds lager uit dan bij diegenen die aanwezig waren.

Het systeem van de objectieve beoordeling, (in de aggregatie zo overroepen) zal ook wel in een of andere vuilnisbak te vinden zijn. Op welke basis heeft een Prof het recht te eisen "dat onder geen enkele voorwaarde" een student de onderscheiding wordt verleend, terwijl dit bij een ander student wel gebeurt (beiden zelfde totaalpunten en gemiddelde). Namen? E. Adriaens en ondergetekende) Beslist de democratische meerderheid dan niet meer? In elk geval bedankt Roland Willemijns!

En nu, een proces wegens smaad of de afwimpeling onder het mom van een gefrustreerd studentje? Vrees niet Germanisten, eis schriftelijke examens, het zal jullie alleen maar ten goede komen.

Danny Couder
83-84 Senior Germania

de bevelte ontvangenis

Maandagnamiddag, 16u. Op het Poelaertplein (voor het justitieplein) troepen een 30-tal paters, nonnen, dominees en rabbijnen en een handjevol 'vrijzinnigen' (uw reporters) samen onder een aantal witte paraplu's. Wij merken ook op: er is in verhouding grote politiemacht en een trio BOB-ers met hun beige Renault, die elk van ons absoluut in hun fotobuik wilden. Kortom, de eerste politieke wandeling van de VAKA-vredesweek.

Na enkele strenge richtlijnen (in de neutrale zone doet iedereen z'n paraplu dicht en verwijderd elke vorm van badges of 'ban de bom'-overgoeters) en de herhaling van deze woorden door een dikke brigadier, zette de stoet zich in beweging om dadelijk weer te stoppen bij "Buitenlandse Zaken". Twee mensen verzochten daar om een onderhoud, wat werd geweigerd. Diezelfde bevelte ontvangenis wachtte ons bij de C.V.P. Op naar de P.V.V. dus. Even opnonthoud op de grens met een randgemeente: beperkte identiteitscontrole. Het "maar wij zijn toch brave mensen" van een der religieuzen werd volkomen genegeerd. Bij de P.V.V. werd de delegatie ontvangen. Van resultaten zijn wij echter niet op de

hoogte. Leuk waren de kinderlijk verrukte gezichten der geestelijken en de constante begeleiding van de rijkswacht (onder het motto: de politie is uw vriend?). Voor een keer was het leuk, voor religieuzen is dit soort actie perfect, maar wij zelf hadden in het vervolg graag wat meer actie.

Geert S. en Saskia S.

moreel consulent

Sinds begin oktober organiseert de afdeling lekenbegeleiding van de VUB een nieuw project morele dienstverlening voor studenten. Morele consulenten zijn momenteel in Vlaanderen vooral in ziekenhuizen en gevangenisinstellingen werkzaam. Daarnaast zijn er ook in de verschillende provinciesteden lekenconsulenten actief binnen het welzijnswerk. De afdeling lekenbegeleiding van de VUB die in de eerste plaats instaat voor de opleiding van lekenconsulenten op universitair niveau, doet nu een onderzoek naar de nood aan morele begeleiding binnen de universiteit. Men kan het inderdaad verwonderlijk vinden dat een grote vrijzinnige gemeenschap als de VUB nog niet aan dergelijke begeleiding heeft gedacht. Men wil echter niet overhaast tewerk gaan en daarom wordt er eerst een jaar proefgedraaid om daarna het resultaat te evalueren. Binnen de VUB zijn er natuurlijk heel wat diensten van de sociale sector waarvan de student gebruik kan maken als hij of zij op enig terrein met moeilijkheden heeft af te rekenen. Maar soms bestaat er zekere drempelvrees of vindt men gewoon dat de problemen niet zodanig uitgesproken zijn om zich tot deze diensten te wenden. Studenten die gewoon eens met iemand in vertrouwen willen praten, zich eenzaam voelen, een belangrijke keuze moeten maken, een zekere zingevingproblematiek hebben, kunnen nu dus gebruik maken van deze morele dienstverlening.

Elke dinsdagavond staat er een morele consulent ter beschikking, die bereid is te luisteren en samen een uitweg te zoeken. De dienstverlening is volledig kosteloos en gaat elke dinsdag door van 18 tot 21 u in gebouw P (secretariaat-huizing, campus Oefenplein).

Eddy Vansant

weten werden, wat veel ernstiger is.

Over de inhoud van je artikel ga ik dus zeer kort blijven: het systeem van partiële examens heeft zijn voor- en zijn nadelen, waarover inderdaad gediscussieerd kan worden; toch is het op onderwijskundig vlak moeilijk verdedigbaar dat een professor -en ik veralgemeen hier- zijn cursussen drastisch kan herinrichten zonder dat iemand (sectieraad, collega-professoren, onderwijsraad e.d.) daar enige inspraak in heeft! Zelfs jij zal dit moeilijk kunnen bestrijden.

Wij houden je op de hoogte.

FRANS
(wordt vervolgd)

P.S. Verklap jouw visie op journalistiek a.u.b. niet aan de B.R.T.

kaffeepraat in de SOR

In de Sociale Raad van 11 oktober viel niet veel te beleven. Wat geen kaffeepraat was, was sprake over kaffees. Het was alweer zo'n vergadering waarin men zich slachtoffer van de democratie, of wat daarvoor moet doorgaan, voelt. BSG sprak over zijn sakkies aan studentenkringen die administratief niet in orde waren in termen die de BSG'ers van '69, geïnspireerd door Marcuse, zouden afgedaan hebben als repressieve taal, nl. "schraping" en "schorsing". Het scheen dat het ene al erger was dan het andere. Hij klonk het allemaal al even erg in de oren, naieve oren dat wel, want uiteindelijk is BSG'tje spelen, zoals volgens sommige theoretici elke vorm van spel een voorbereiding op het latere leven, nl. macht uitoefenen, taak bij uitstek voor onze toekomstige jonge intellectuele elite.

Maar ik wou het over het kaffeebeleid op de VUB hebben. Uit de betreffende SOR kan immers blijken dat naast de "kultuurkantine" (na meer dan 2 jaar zoeken heeft een administratieve belofte eindelijk een originele naam gevonden, denkt hij); spijtig maar ondertussen is de werknaam "kultuurkaffee" reeds te ingeburgerd om nog met originaliteitjes af te komen) ook nog andere kaffeebehoefte sluiëren. Een werd in de kiem gesmoord: de kafetaria boven het restaurant zou een pub worden. Het heeft niet mogen zijn. Een tweede initiatief, nl. een bar naast de sporthal, had meer succes. Daarvoor werd de kiem niet gesmoord, maar met water (dat ligt te wachten op een zwembad) besproeid. Er kunnen niet genoeg kaffees zijn op de campus. We moesten onze jonge intellectuelen leren drinken, willen ze opgewassen zijn tegen de grote verantwoordelijkheden van de toekomstige loopbaan. Wat doe je immers na dat kwartiertje stempelen? Het is dan ook spijtig dat de metamorfose van kafetaria naar pub niet volledig heeft kunnen plaatshebben. Niet iedereen voelt zich overal thuis. Zich goed voelen in een ruimte en er dan blijven hangen is afhankelijk van de vorm van die ruimte, de esthetiek als het ware. Aan elke geesteshouding (laten we het voor de eenvoud mentaliteit noemen) beantwoordt een vorm waarin ze zich herkent. Wanneer de vorm aangepast is aan de mentaliteit, voelt de bezoeker van die mentaliteit zich goed. Vormvernieuwing kan mentaliteitsvernieuwing teweegbrengen. Maar dat kan niet meer de opdracht van een universiteit zijn, die heeft aan diploma's afleveren reeds werk te veel.

Maar terug naar de kafetaria nu, want daar had bijna een mentaliteitsweerspiegende vorm zich genesteld, samen met de kakkerlakken (aldus de dienst voor veiligheid en hygiëne). Het zaakje had goed gereunde, want de vormgeving en die mentaliteit was wat men in dezelfde terminologie als de BSG'ers van '69 als "burgerlijk" zou bestempelen. En iedereen weet dat zeker 50 à 80% van de VUB-studenten burgerlijk zijn. Een koperen kip was het geworden. Maar, zoals gezegd, het heeft niet mogen zijn. Uit alle hoeken kwamen verontwaardigde estheten aangelopen: "zoiets kan toch niet". Men zocht zelfs morele steun bij de Dienst Cultuur. Maar het diensthoofd daar ter plaatse deed of zijn neus bloedde, vermits hij zich, ondanks zijn bewondering voor Plato, sinds jaren niet meer verwonderd. Zeker niet wat de correlatie tussen vrijzinnigheid en esthetica betreft. Toch werden op één of andere duistere wijze de werken stilgelegd, zodat de studenten zich nu met een geamputeerde pub (een publetaria) moeten tevreden stellen (wat goedge maakt wordt door de aanwezigheid van bitterballen). Maar ik hoor mensen met een grootmoederse-beste-voorraad-mentaliteit reeds oprispen: waarom zou dat burgerlijk zijn? Wel een kenmerk (er zijn er meerdere) van de burgerlijkheid is de zogenaamde universaliteit of m.a.w. het geloof dat er één vorm bestaat die universeel mooi is en gezellig, terwijl in werkelijkheid dezelfde vorm bij de ene groep de knusheid aanwakt en bij de andere de overdreven werking van het darmstelsel. De universaliteitsgedachte wordt nog beklemtoond door de versmelting van culturen. Dok de Wiezebierfeesten hebben als leuze "alle mensen worden broeders", ook daar heerst de universaliteit van alle volkeren. De Oosten-denars denken daar anders over, maar realiteit en ideologie vallen per definitie nooit samen.

Ook onze VUB-PUB zou een synthese geweest zijn van verschillende stijlen, echt Europees. Centrum was een Vlaamse elektrische haard, dit om onze meisjesstudenten niet onmiddellijk te vervreemden van hun levens-taak. Het wild aangebracht stuc op de muren is van Spaanse origine, voor het eerst in de mode gekomen een aantal eeuwen terug toen Alva ons met een bezoeke ver-eerde en wat vrienden mebracht die graag de estaminetten ingericht zagen zoals in hun vaderland. Een tweede modegolf ontstond in de jaren '60 als blijk van erkenning aan het vorstenhuis. Sinds een vijf-tiental jaren gerast deze knusheidver-wek-

kende stukadoortechniek wat in onbruik, tenzij voor de Leuvense studentenkroegen. Dan zijn er nog de machinaal slecht geschaafde kruislaten. Zij verwijzen naar de basisarchitectuur van berglanden zoals Zwitserland, nl. de Chalet. Of er ook een andere koekoeksklok voorziet is ons niet bekend. Het kruisen van de latten is symbool voor de folkloredid, nl. de bretellen van lederen korte broeken, zodat in één klap ook een rementiscentie naar Oberbetieren ontstaat. De vubtiek heeft ondertussen reeds 5000 aarden bierpotten besteld met VUB-embleem, zodat de Public Relation dienst binnenkort eens iets anders kan geven dan paraplu's en kunstwerpen. De Angelsaksische toets zou gebracht worden door de knusse, van bloemmotief voorziene banken in afzonderlijke hoekjes, zodat iedereen enkel plezier heeft aan het zien van zijn eigen lief. Pronkstuk van het geheel zou de zoldering wezen, bestaande uit koperen latten. Pogingen om te onder-

teinde het verbruik van bitterballen niet te laten dalen tijdens het carnavalverlof voorziet het restaurant tijdens die dagen als animatie een tentoonstelling (zie foto) van Vlaamse Beeldhouwkunst van alle tijden, genaamd "van Bommerskonte tot Heden". tentoonstelling die we nu reeds aankondigen gezien de uitzonderlijkheid van het gebeuren.

zoeken naar welke nationale traditie dit voormement verwijst zijn vruchteloos gebleken. Een vorm van post-modernisme? Vermoedelijk betreft het hier een laatste poging om de Waalse metaalijverheid te redden. Van het mooie opzet blijft echter weinig over. Het koper wordt gesmolten en in bierbekers omgezet, zodat binnenkort de Wielmans met wat meer standing kan verbruikt worden.

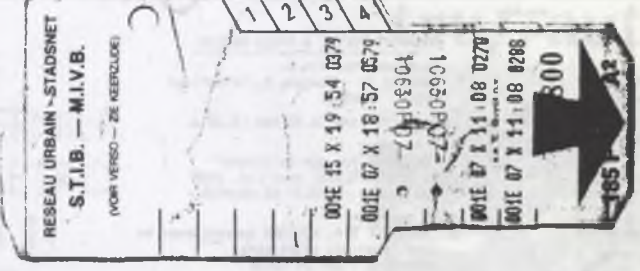
op de metrotroer

Eén van de mooie zaken in Brussel is de metro. Mochten deze woorden uit de mond van de minister "met de baard" De Croo komen dan zouden ze wellicht met een zekere achterdocht aanhoord worden. Als doodgewoon gebruiker van het openbaar vervoer kan ik het me echter wel veroorloven de loftrompet over onze ondergrondse uit te steken zonder er onmiddellijk van verdacht te worden onwelvoeglijke publiciteit te maken. Ik weet het, velen zullen het niet met mij eens zijn. Klachten als: de metro rijdt over een te klein traject, tijdens de spitsuren voelt alleen een sardientje (en dan nog maar alleen één van de soort die bij voorkeur in blikjes hokt) er zich lekker en wie na middernacht op "Le Dernier Métro" wacht komt bedrogen uit, zijn niet uit de lucht. Natuurlijk, het zijn allemaal begrijpelijk argumenten; jammer genoeg zijn ze ontstaan uit een archaische visie die de meeste Belgen van het ondergrondse trammetje hebben. De metro wordt nu steeds gezien als middel Y dat persoon X van punt A naar punt B moet brengen. Van deze louter mathematische stelling moeten we zo vlug mogelijk zien af te stappen. Inderdaad de tijd is rijp om de metro gelijk te stellen met bevoorbeeld het Paleis voor schone Kunsten, met de Zoo van Antwerpen of met het museum van Bommerskonten in de toekomst zullen we dus niet meer spreken van "de metro nemen" maar van "de metro bezichtigen". Als men de metro uit deze hoek bekijkt kan er nog onmogelijk met bovenstaande negatieve argumenten gezaaid worden. Kan men een museum verwijten kleinschalig te zijn? Stoot het iemand dat er veel dieren in de zoo zijn? Is het niet normaal dat het Paleis voor schone Kunsten 's nachts gesloten is? Waarom dit alles dan wel van de metro ver-langen? Het eerste waarmee we tijdens een uitstap naar de metro gekonfronteerd worden is de beeldende kunst in de goddelijke onderaardse stationnetjes. Smaken kunnen variëren maar in deze kunstpaleizen is dit geen

problem want elke stroming is aanwezig (van pop-art tot abstrakt). Voor geïnteresseerde vermelden we nog graag het bestaan van de creatieve ateliers waar men zonder begeleiding uting kan geven aan de meest intieme gevoelens. Wel wordt gevraagd zelf voor een spuitbus met verf te zorgen, het is crisis zoals men wel weet. Diegene die niet zo erg aangetrokken worden tot beeldende kunst en meer naar hobbys naar muzikale evenementen kunnen zich het best naar halte Centraal Station begeven. Daar is er gedurende de werkdagen wel een Dylan-achtige figuur die, als zijn gitaar hem helpt, de grijze dagen wat bijkleurt met pretentieloze folk. De echte muzik-freak komt natuurlijk op zaterdag- of zondagavond. Meestal speelt dan, voor een beperkt maar select publiek, een dwarsfluit-virtuoot. De sterk ritmische avant-garde klanken die hij tegen de metromuren kaatst zijn gewoonlijk reeds op ruime afstand te horen.

Hopelijk heeft het initiatief van het HILOK meer geluk. Argumentaties om een kaffee aan de sportzaal te verbinden zijn er genoeg. Men kan die atleten van het sportkompleks toch niet vermengen met de teringlijders van het Kultuurkaffee. Het argument dat aan de SOR het meeste vertrouwen schenkt, luidt dat, vermits de vorige uitbater van de Faculty steunrijk is geworden wegens de HILOK-studenten, er geen enkele reden is waarom dit nieuw initiatief niet zou draaien. Een lid van de SOR (dat zich om de maand wat komt oefenen in de kritieksterij teneinde zijn me'69-links-imago wat op te frissen en zich dus goed in zijn vel te voelen) vraagt of een sportkaffee geen concurrentie is voor het kultuurkaffee. Vraag gericht aar de toekomstige verantwoordelijke van het KK. Deze ontwaakt uit zijn obsessie voor de mooie benen van de coördinator (wie weet welke benen het volgend jaar worden), en begint vlug wat te stamelen, wetende uit zijn humanioratijd dat bij plotsse ondervraging het handig is onmiddellijk te beginnen praten. Wat je ook vertelt is beter dan zwijgen, want stilte wordt gelijkgeschakeld met onwetendheid. Hij werpt daar wat met termen uit zijn filosofiestudententijd over de verhouding tussen vormgeving en denken, en dat elk type mensen een bepaald type kaffee wil, zodat er een deel naar de Publetaria zullen gaan (de fakulteiten Rechten Geneeskunde, Wetenschappen en de Sectie Klassieke Filologie) en een gedeelte naar het Sportkaffee. Het Letteren en Wijsbegeerte publiek en de P en O's zullen wel blijven komen. De eersten omdat het moeilijk is zich te bezinnen over de zin van het zijn van het zijn bij het horen van ballengeklets en echoende jubelkreten; de tweede omdat zij in de bal van het tennis spel het symbool zien van de situatie van het kind binnen de vervreemding van het post-industriële gezin. Die blijven dus komen, evenals de stagiairs van de rijkswachtsschool. Ook de technische dienst blijft trouw, evenals het administratiegebouw, op de zeldzame dagen dat er in de M geen receptie is. Het semi-diensthoofd kultuur was zich tijdens zijn onverstaaanbare uiteenzetting (de notulenmaker legt zijn pen neer als hij begint te spreken) van één ding bewust: geen verkeerd woord tegen het Sportkaffee (sportkantine?) sinds de samenwerking met de HILOK-studenten (Pak 'em Stanz!, meer dan 600 aanwezigen) is gebleken dat daar de toekomst ligt voor de dienst kultuur. Van een dergelijke overbevolking werd bij samenwerking met de kunstgeschiedenis nimmer melding gemaakt (gelukkig voor de voorzitter van de Sportraad toonde de profaan in de SOR zich gelaten. Hij had zich nochtans bij een vorige SOR tot specialist in kaffees en andere middenstands-zaken ontpopt. Een voorwaarde echter: indien de sportraad zou beslissen "24 uur" in het sportkaffee te verspreiden, er ook minstens 1 exemplaar van "Het laatste Nieuws" zou aanwezig zijn.) Besluit: leve het kaffeebeleid op de VUB. Leve de Publetaria, Leve het Sportkaffee, Leve het Kultuurkaffee. Vivamus, vivamus, semper vivamus.

Wilhelmus Tariturnus.

Maar het is in de metrowagens zelf dat de hoofdbrok van de "undergroundculture" zich afspeelt; met name een permanente, konstant variërende tentoonstelling over wat de moderne grootstad zoal te bieden heeft aan mensensorten. Met meest in het oog springend is het ras van de gehaaste pendelaar. Deze soort is enkel belangrijk als massafenomeen, individueel heeft de forens wei-

kohl. Natuurlijk zijn er nog vele andere soorten zoals het punktype, het femme fatale-type en last but not least het type van de intelligent ogende V.U.B.-student. Het best kan men ze zelf gaan bekijken. Vergeet echter niet een toegangsticket aan te schaffen want de controle op zwartrijders, nog een soort, werd aanzienlijk verscherpt. Luc Van Overberghe

 kultuurkrant

 november
 kulturele maand
 15 jaar vub
 ism osb

'Marcel Mariën, portret van een Brussels surrealist'

Programma van de avond:

- 19 uur: Film van Marcel Mariën 'L'imitation du Cinéma' - Aula Qc.
- 20 uur: Opening tentoonstelling in aanwezigheid van de kunstenaar Galery' (boven Kulturkaffee)
- 20.30 uur: Inleiding tentoonstelling door Jan Van der Borgt Galery' (boven Kulturkaffee)
- 21 uur: Optreden Belgisch Blaaskwintet Kulturkaffee - gratis

6 nov

 lauwaerts
 labrynt

7 nov Qc

Dinsdag 6 november om 20 uur wordt de tentoonstelling van de Belgische surrealist Marcel Mariën geopend. Mariën werd geboren in 1920 in Antwerpen, als zoon van een Waalse moeder en een Vlaamse vader. Uit "Het surrealisme volgens Marcel Mariën" door Herwig Leus:

Voor Mariën, die van het surrealisme zijn levensfilosofie gemaakt heeft, is het leven een grimmig spel, waarbij het er vooral op aankomt de verraderlijke strikken zowel van de liefde als van de maatschappij te ontwijken. Voor hem dus geen levenslange klusters van een mogonaam huwelijk, geen vaste job, geen vaste woonplaats, geen kinderen, geen burgerlijk fatsoen, geen goede smaak, geen eeuwige waarden en lovenal geen metafysica. Deze ludieke grimmigheid vindt men terug in zijn veelzijdige artistieke activiteiten. Beurteilungen of tegelijk uitgever, dichter, polemist, cineast, vertaler, aforisticus, beeldend

kunstenaar, essayist, fotograaf, scenario-schrijver en wat al niet meer, gaat hij eigengereid zijn weg, niet malend om conventies, succes of geldgewin."

Vanaf 20u.: vernissage en optrede van het Belgisch Blaaskwintet dat werd opgericht in 1973 en concerten speelde voor het Festival van Vlaanderen, Europalia, Jeugd en Muziek en de Belgische radio en televisie. Ook buitenlandse concerten: VS, Iran, BBC Londen, Hongarije, Tsjechoslowakije, Nederland, Frankrijk, Duitsland, Taiwan.

Vertoning van Mariën's film 'L'imitation du cinéma', waardoor Mariën moeilijkheden had in 1960 omwille van het zogeheten obscene en heiligschennende karakter van de film.

De tentoonstelling is toegankelijk elke werkdag tijdens de kantooruren tot en met 30 november.

foto: f. claus

LAUWAERT steeds ongewoon.

LAUWAERT LEVERT HALFFABRIKAAT.

Lauwaert moet zich geen moeite geven zich ongewoon aan te stellen; hij is gewoon "ongewoon". Voorts is hij op en top zichzelf: grillig, non-conformistisch. Ook verwarrend, want wat hij aanvankelijk met bijna Vondeliaanse ernst aandient als een variant van het Scheppingsverhaal, waarbij het Woord en God vervangen worden worden door het Denken, krijgt plots aardse afmetingen.

En het personage (Lauwaert zelf), dat zo parmantig, hoewel streng logisch, de eeuwige filosofische vragen geformuleerd had, wordt opeens weer een kleine sterfeling, beurtelings opstandig, angstig en vertwijfeld. In een ogenblik is zijn waardige zelfverzekerdheid verdwenen en staat daar een soort nar of clown, kortom een tragi-komische figuur, die zich voortdurend bezeert aan de harde kanten van dit bestaan en daar dan achtereenvolgens cynisch, gek, doch ook wel teder of vertederd op reageert.

De monoloog "Het Labrynt" van Guido Lauwaert is zo goed als hij slecht is. Bepaalde delen van het programma zijn flauw of overbodig, andere zijn dan weer vuurwerk

Lauwaert op zijn slechts is voorspelbaar, slecht getimed en parasiterend op zijn lef. Lauwaert op zijn best is ook die lefbek, maar dan wel als hij gewoon zichzelf is en niet vertelt hoe hij eigenlijk wel is en wat hij wel niet durft. In het laatste geval vind ik het naar zelfverheerlijking ruiken, maar ga je gang Guido.

Zeer leuk zijn fragmenten als het scheppingsverhaal revisited. Daarmee begint Lauwaert zijn monoloog maar niet de heer God maar wel het Denken schied

de wereld. Lauwaert gaat daarbij uit van een postulaat - "Hoe kon er iets zijn als er nooit iets was, en dat wat er altijd geweest is noem ik het denken" - en die voor onderstelling is niet meer of niet minder zinnig dan het geloof aan een God.

Dan doet hij het scheppingsverhaal over, maar dan wel in logisch klinkende redeneringen. Het gaat snel en de zeggings is zo getimed dat de nadenkende toeschouwer Lauwaerts denken altijd niet niet kan volgen, maar toch geïntegreerd blijft.

Dirk Van den Eede

8 nov

BUÑUEL

L'age d'or

R. Crusoe

13.11

KK

21u

POEZIE

MIDDAGEN POEZIE & PROZA BRUSSEL

 Kulturkaffee v.u.b.
 Galerij Y' - Toegang 6, Triomflaan
 1050 BRUSSEL

Donderdag van 12.40 tot 13.30 u.

8 november

 "De bende van Jan de Lichte"
 P. DE WISPELAERE over L.P. BOON
 Voorzucht: LESLIE DE GRUYTER

22 november

 "Montijn" D.A. KODIMAN spreekt over en
 leest voor uit eigen werk.
 Inleiding: GUY DE COENE

13 december

 "ERASMUS van de Westhoek: het masker van
 de wereld afgetrokken"
 CLEM SCHOUWENAARS spreekt over en leest
 voor uit eigen werk.
 Interview: L. DEFLO
 TOEGANG: 20fr.

 kultuur
 kaart
 100.-

JAN DE LICHTE

14 nov kk

foto: f. claus

JAN DE LICHTE

Een cantate naar de gedichtencyclus van Hugo Claus door Rudy DE SUTTER

Woensdag 14 november om 21 u in het kultuur Kaffee.

JAN DE LICHTE, de beruchte roversbendeleider, inspireerde Louis Paul Boon tot een boek, Hugo Claus tot een gedichtencyclus, Roel d'Haese tot een beeld.

JAN DE LICHTE -een moderne cantate- een klein oratorium- uitgevoerd op twee polyfonische synthesizers, elektronische en akoestische percussieinstrumenten, elektrische piano, gecomponeerd en gezongen door Rudy De Sutter.

JAN DE LICHTE, symbool van het verzet van de kleine man tegen de machtigen, nooit beter getekend dan door Hugo Claus: "en stom-verloren bestelen wij elkaar en bedelen wij bij elkaar en doden wie ons naaste bij is, onze bedrogen, bespogen gelijken."

RUDY DE SUTTER: Na lang hits voor buskers gespeeld te hebben komt hij in 1977 in theater AREMA (Gent) terecht, uit deze samenwerking ontstaat 'Hatch' die o.a. de begeleiding deed voor Raymond van het Groenewoud, Leen Persijn. Vanaf 1978 begeleidt hij allerlei jazz-rockgroepen. Improvisaties tijdens poëzieavonden.

JAN DE LICHTE gaat op toernee.

Een beeld, een film, een zevental romans en nu ook nog een plaat, Jan de Lichte blijft inspireren...

Rudy de Sutter: "Wat mij vooral aantrok in die figuur is dat hij nog altijd aktueel is, iets dat Claus in zijn gedichtencyclus sterk heeft weten te verwoorden. Voor mij is Jan de Lichte een 18e-eeuwse anarchist met als devies: 'tis gij of ik. Voeg daarbij dat hij leefde in één der zwartste tijden van het toen totaal verpauperde Vlaanderen, de armen bezaten toen letterlijk niets, en het wordt nogal wies dat zij die wel iets (of beter alles) bezaten, regelmatig ongewenst bezoek ontvingen."

"'t is uiteraard zinloos om die tijd nu volledig met de onze te gaan vergelijken, maar toch lopen er parallellen, liggen de machtsverhoudingen nog altijd gelijk. Vandaag zijn er nog altijd mensen die met minder dan het levensminimum moeten rondkomen, terwijl anderen per dag misschien wel een miljard winst maken. Die kloof is er nog altijd."

"Claus verwoordt een andere parallel als hij schrijft: 'En stomverloren bestelen wij elkaar en doden wien ons het naaste bij is.' De verdrukten die nog altijd liever elkaar bedriegen, dan de verdrukker zelf van zijn stoel te schoppen. Gisteren hoorde ik nog een arbeider zeggen dat stempeelaars het best beschermd beroep van België uitoefenen. Tja, dan hoor ik natuurlijk klokjes klepelen over Vlaanderen."

Urszula Gorniak - viool
Paul De Clark - altviool
Edmond Carlier - cello

1981 is hij als fluit-solo verbonden aan het orkest van de Nationale Opera (Koninklijke Muntscouwburg Brussel). Hij werd laureaat van de Tenuto wedstrijd 1982 en concertteert regelmatig als solist o.a. met het kamerorkest "Consortium Marsyas", het West-Vlaams orkest, het Philharmonisch orkest van de BRT en de Philharmonie van Vlaanderen. Hij speelde eveneens voor verschillende Belgische radio- en televisiezenders. Carlos Bruneel geeft regelmatig kamermuziek concerten in verschillende combinaties, o.a. met gitaar, harp, strijkers, blazers.. Met het Pentafoon blaaskwartet werd een plaatopname gerealiseerd (Phonic). Zijn solo-recitals verzorgt hij met de pianist Levente Kende.

i.s.m. Jeugd en Muziek Brussel

TRIO VAN DE MUNT & Carlos Bruneel brengen op 12 nov mozart

Het strijktrio van de muntscouwburg en Carlos Bruneel, fluit
Mozart: Divertimento in Mi b voor strijktrio, fluitkwartet in Do, fluitkwartet in Re.

Carlos Bruneel werd in 1958 te Lendelede (West Vlaanderen) geboren en startte zijn muziekstudies op 8-jarige leeftijd. In 1974 ontving hij het ere-diploma voor fluit op het nationaal jeugdsolistentoornd, georganiseerd door het Belgisch Muziekverbond. Ondertussen volgde hij fluit aan de academie 'Peter Benoit' van Harelbeke bij Dhr. Michel Pollet en behaalde er in 1976 de regeringsmedaille voor fluit en kamermuziek. Datzelfde jaar werd hij laureaat van de Nationale Muziekwedstrijd van het Ge-meentekrediet van België voor dezelfde disciplines. In 1977 werd Carlos Bruneel door het "Vlaamse jeugdorkest" weerhouden om deel te nemen aan een rondreis in de VS. Hij zette zijn studies vekder aan het Koninklijk Vlaams Muziekconservatorium van Antwerpen bij Dhr. Jan Van Reeth waar hij in 1978 een eerste prijs voor fluit en kamermuziek behaalde. Aan hetzelfde conservatorium verwierf hij in 1982 het hoger diploma met grote onderscheiding alsook de prijs "Victor van Hemel".

Carlos Bruneel begon zijn professionele loopbaan reeds op 19-jarige leeftijd als fluitist bij het orkest van de Koninklijke Vlaamse Opera te Antwerpen. Sinds augustus

kultuurkrant

15 nov kk

gabriëlla en

Gabriëlla (a capella) & The Professionals.

Deze "Jeunes Inconnus" van de Belgische Rock treden op 15 november eerstkomend aan in het K.K. te Etterbeek. G. & The P.'s, waren zij niet op de R.R.? Haalden zij niet de finale? (Cfr. R.R.-L.P.). Hoe het begon: Peter (Synthesiser en spil van de groep) hield zich reeds een hele tijd onledig met het schrijven (componeren, uit de duim zuigen?) van aardige nummertjes die door vriendin Gabriëlla vocaal ondersteund worden. Allemaal leuk natuurlijk, maar wat droogjes, "sec" voor de connaisseurs. Een groep is wat zij nodig hebben en stiltejesaan komen via vrienden en kennissen de "Professionals" bijeen. Naast synthesiser, rythmbax en vocalen worden nu ook drums, bas, gitaar en blazers gebruikt. Een mondvol dus. Zij schrijven zich in voor de Rock-rally en halen de finale. Daarna volgen een aantal optredens, maar met de vakantie wordt er "gestopt". Op 14 november kan je ze voor het eerst weer aan het werk zien.

Vooraf een kort verslag van een boeiend gesprek met Marc, de "drummer van de band". "Een omschrijving van onze muziek die ook Peter (spil van de groep) zou goedvinden is zowat het volgende: Gevoel, gevoel in de teksten vooral. Een eigen stijl en geen stijl, want alles moet kunnen; een zacht-romantisch naast een keihard-daar sta je van te kijken-nummer. Ook wat "plezante" dingetjes. Er zit wat Cabaret in, weliswaar veel minder dan bij R.R.-winnaars "Elisa Waut" maar toch. Een zekere gelijkenis bestaat er ook met de Aalsterse "Mensen Blaffen". Vooral dan het "chaotische".

Een nummer dat opvalt is: "Tout ce que je

veux-fais": mayonaise in de oren van uw reporter. (Een zachte melodie, gedragen door een heerlijk synthesisergeruid, met een emotioneel-heldere zang en een tetwat Arbeid Adeltachtige maar zeer functionele blazerspartij). Een prima song, maar slechts een aspect van wat G. & The P.'s doen. Opnames komen er alleszins, en als het financieel haalbaar is een plaat. Er moet nog hard gewerkt worden, liefst regelmatig en in vaste bezetting. (Er waren praktische problemen met de ondertussen vervangen bassist Pieter, die tevens bij Red Zebra zit). De geest binnen de groep is goed en zo kan er zeker nog heelwat gerealiseerd worden." Tot zover Marc.

Volgens mij kunnen G. & The P.'s heelwat bereiken. Gezien heb ik ze op de R.R.-finale en daar gaven ze de indruk frisse ideeën te hebben waar ze veel richtingen mee uit kunnen. Liefhebbers van de "nieuwe" Belgische rocklichting (Polyfonic Size, Chow Chow en Van Acker komen zeker aan hun trekken de veertiende. Gewoon goed dus.

Tijdens de best van het gesprek kwam ook het ontbreken van repetitieruimte voor muzikanten-groepen aan de V.U.B. aan bod. Buiten de muzikale "workshops" o.l.v. Eddy Loozen. Een dergelijke infrastructuur zou toch interessant zijn voor het muzikale talent aan deze univ. die toch reeds deels verantwoordelijk was voor groepen als: Arbeid Adelt!, The Employees en Lavi Ebbel. Een aantal jaren terug was er het "hoekhuis", maar sinds dit gesloopt werd is er geen alternatief geboden. Voorstellen in die richting zijn meer dan welkom. Reacties naar De Moel, t.a.v. Peter De Middelsteir.

major conga

truffaut

LE
DERNIER
METRO
14.11
20 u
Q

sport zonder grenzen

Woensdag 17 oktober, wonder boven wonder, aktiviteit op klaarlichte dag! Op de V.U.B. nog wel. Moet al stond er bij en keek er naar... Het bleek de jaarlijkse sportmiddag te zijn. Het algemeen beeld is alleszins ludiek; gewoon al het feit dat vele burofranken zich in hot-pants hadden getooid, waarmee ze bewezen dat hun onderde ledematen niet veel zon genoten hadden deze zomer. Deze individuen hielden zich onledig met het beoefenen van verschillende sporten zoals voetbal, volleybal, zelfs rugby en vele vele anderen (onze ekskuses voor degenen die niet vermeld zijn en zich toch belangrijk voelden). Tot onze spijt moeten we melden dat er weinig toeschouwers waren voor de officiële sporttacten.

Onze sensatiegeilheid dwong ons echter om ons in zeven haasten naar het inmiddels nu al beruchte "spel zonder (morele) grenzen" te begeven.

Even een kleine uitleg van het spelgebeuren: enkele praeses (vrijzinnigen die zich in pijj toeien in hun vrije tijd) oordeelden dat het hoog tijd werd dat er eens iets ludieks georganiseerd werd om de eerste kenners samen te brengen in een volksvermaak. Zodoende ging het als volgt iedere kring rekruteerde tijdens de voorbije week uit de betrokken richtingen of belangengroepen.

Volgende ploegen werden gevormd:

Germania-Romania versmolten met enige leden van de perskring, die aangevoerd werd door een korpulente vaderfiguur gehuld in grijze toga, het V.R.G. (Vlaams Rechtsgevoelenschap) onder het juk van de altijd in bordeaux getooid Vark (een man die zijn naam niet schijnt gestolen te hebben), de paarse W.K. (Wetenschappelijke Kring) die bijna enkel kwam defileren maar niet deelnam, de Solvay met een Degrelle-achtige praeses getooid in het oranje, het HIL0 in het rood met hoorndrager inkuils, Kine ook in het rood, de Keps (Kring Economische Politieke en Sociale Wetenschappen) de enigen die over een vrouwelijke niet slechtogende praeses beschikken, de Groenen, de hopeloos chauvinistische Limburgers en als laatste de zwarte horde van de P.K. (Polytechnische kring). Ach ja, natuurlijk er was nog een ploegje "outcasts" die zich verzamelden onder de naam "Bompa" en hun pit heel studentikoos uit jenever putten. Na deze lange voorstelling eindelijk AKTIE!

Discipline 1 was voor de doorsnee-burger niet te harden. Even een sfeerbeeld: een helling in PK-kleur (zwart voor de niet-ingenieurs), met plastic bekleed, verfraaid met arachide-olie en groene zeep. Twee vrouwelijke kandidaten geholpen door drie jongens moesten proberen de helling te beklimmen om daar dan messingballen

(drie kilo) in een emmer te deponeren. De vlieze mannen van PK hielden de wacht en maakten het nog moeilijker. Dit was vies en vuil genoeg om onze reporter, (Robert P.) enthousiast te krijgen, ja zelfs om te participeren. Veel resultaat leverde hij niet maar hij werd wel lekker vies. Deze discipline werd grandioos gewonnen door het HIL0 met 13 punten.

Discipline 2, touwtrekken in de modderpoel werd voor onze reporter een teleurstelling hij mocht niet meedoen. De orangisten bleken zeer sterk in deze discipline. Vernooemswaardig is misschien ook nog het praesessentem dat ieder onder uit sleurde, zij hadden duidelijk het overgewicht.

Discipline 3: het skilopen, bij dezen spekulieren wij op de sportieve background van onze lezers en beperken ons enkel tot het vermelden van het "bloed". Rollen en ploeren in modder, zatlapperij van de bompa's welke de doorsneeburger met verbijstering zal slagen. Even een pittig detail over het schandelijke, laag-bij-de-gronde autoritaire gedrag van de Solvay-praeses welke zijn afgematte pupillen een strenge sanktie oplegde omdat hij blijkbaar niet kon verkroppen dat hij niet de beste ploeg had 2 keer rond een dikke boom kruipen die omringd was door een modderbad. De bompa's konden hun Strebungs-drang niet verbergen en zwalpten over het parcours om zo dan alles voor iedereen te verbroden.

Ter ere van discipline 4 (ver)hingen de praeses zich met handen en voeten aan een balk waarna de eerste kenners zich tussen hen en de balk moesten doorwringen. En als hij viel, moest hij er door de "schuldigen" weer worden aangehesen. Een zwaar probleem voor de Germania-Romania. Discipline 5 zal onze vulgaire lezers die niet vies is van een goedkoop pretje wel bevallen. Een mannelijk individu moest geblinddoekt een vrouwelijk individu ontdekken en een ander aankleden. Genitalien werden angstvallig vermeden. Het spel werd enigszins bemoeilijkt door de lage temperatuur die plots teweeggebracht werd door een koude maritieme luchtstroming welke het enthousiasme gevoelig beïnvloedde.

Tot dan uiteindelijk het verrassingsspel zijn intrede deed. Werkelijk, woorden schieten te kort om dit bachanaal te beschrijven. Men moet werkelijk student zijn om zo iets te kunnen bedenken: balonnetjes (lechte!) met water gevuld rondsmijten. Ja, okee er waren regels maar de discipline was gewoon ver te zoeken. U zal het met ons eens zijn dat dit gewoon idioot is bij een temperatuur van 10°C, ja zelfs ongezond!

Na deze aktiviteit had niemand eigenlijk nog een andere keuze dan moe, vuil en voor al zat en misschien enigszins voldaan naar

huis te keren, om 's avonds dan weer vlot op TD te verschijnen, die tot ieders verbazing beschafte is verlopen, niettegenstaande er drie gratis vaten waren.

Uw trouwe waakhonden van de democratie, Florian V. en Robert P.

leven

'Over leven', een campagne voor Centraal-Amerika.

November 1984: Reagan herverkozen of niet? De toekomst van Centraal-Amerika (en de rest van de wereld) wordt op 6 november voor de eerstvolgende vier jaren vastgelegd voor het solidariteitswerk en kans om de publieke opinie opnieuw te informeren, en om vooral de solidariteit te verbreiden. Want zowel de rol van de VS in de regio, als de realiteit van de Centraal-Amerikaanse landen kunnen daarbij ter sprake komen. Komt er inderdaad een openlijke VS-interventie toe? Is er angst voor een regionale oorlog een tweede Vietnam, reël? Is de ongekende bewapening in Europa ook geen deel van hetzelfde geheel?

Kansen genoeg om samen met je omgeving na te gaan of fundamentele veranderingen onmogelijk zijn in Guatemala, El Salvador, Honduras. Of Nicaragua verder zal kunnen bouwen aan hun andere samenleving. Of Costa Rica zo neutraal zal blijven als ze zeggen. En of de bewapening hier niet dezelfde oorzaken heeft als de konfliktueuze situaties in Centraal-Amerika.

Om die doelstelling te realiseren start het anti-interventiefront een medische actie: 'Over leven'. Niet zomaar wat humanitaire hulp, wel het opvullen van een nood bij de strijdende volkeren. Dit doen we via medische projecten en door de verkoop van een hechtpleister. Als levensrecht anima tiemiddel hebben we de ambulance voor Nicaragua ter onzer beschikking die gefinancierd werd door het Nicarahuakomitee.

Kampagne voor Centraal-Amerika op ZONDAG 4 NOVEMBER 1984, vanaf 15u. aan het AZ Gast huisgeb. te Leuven. Het programma loopt van 15u. tot 01u. (tien uren voor Centraal-Amerika dus) en is zeer gevarieerd met stands, gesprekken, theater, optredens en video. Restaurant en Bar Tropical zijn eveneens aanwezig. De deelnemingsprijs bedraagt 150 fr. voor de namiddag en de avond 100 fr. voor de avond (vanaf 21u.). Er is kinderopvang voorzien tussen 15 en 21 U.

kom uit je labo's

zevende festival van de immigrant,

Al herhaaldelijk is gezegd en ook aange-toond dat in kristijd gezocht wordt naar zondebokken. Sinds het begin van de crisis wordt de indruk gewekt dat de buitenlandse arbeidskrachten de grote schuldigen zijn. Niets is minder waar! De crisis in de industrielanden heeft andere oorzaken en de immigranten en hun families zijn er mee als eersten de slachtoffers van. Beperking van de mogelijkheden om een arbeidsvergunning te bekomen, uitsluitingen van buitenlandse studenten, het wetsontwerp Gol dat gezinshereniging en het inschrijvingsrecht in de gemeenten beperkt, de maatregelen van Aerts om behoeftige vreemdelingen ten laste van het OCMW te doen terugkeren, de regeringssystemen om langdurige niet-EEG'ers met een premie terug te sturen. Het zijn allemaal elementen om te doen geloven dat inderdaad buitenlandse arbeidskrachten verantwoordelijk zijn voor wat er misgaat in dit land. Daartegenover staat dat de besparingsmaatregelen van deze maatregelen helemaal niet zo zeker zijn. Dit maakt duidelijk dat het hier gaat om maatregelen van politiek-electorale aard. Een massale terugkeer van de immigranten zou bovendien nefaste gevolgen hebben voor onze economie. Tegen de sfeer van openlijke en latente diskriminatie en racisme werd de reaktie de laatste maanden meer georganiseerd. De immigrantengemeenschappen kunnen meer en meer rekenen op de steun van allerhande organisaties en groeperingen. Zowel nationaal als op lokaal vlak wordt gewerkt aan een beleid van positieve integratie. De roeksteun hiervoor is de gelijke behandeling van een gelijke rechten voor de immigranten op de arbeidsmarkt. Daarnaast zijn er andere aspecten zoals een grotere openheid van onze samenleving voor de aanwezigheid van immigranten. In een sfeer van samenwerking, ontmoeting en van groeiende wil om elkaar beter te leren kennen zal het 7de FESTIVAL VAN DE IMMIGRANT plaats hebben op ZATERDAG 3 NOVEMBER 1984 in de zaal van de Handelsbeurs, Antwerpen.

studeren maakt vrij

Dit is wellicht het zoveelste zinloze artikel over de zin of onzin van studeren. Moeder waarom studeren wij? of wat zet ons er toe aan om enkele passages uit een al dan niet met veel zwoegen van buiten geblokte cursus op het bureau van een of andere halfgod tijdens de maanden juni of september met volle overtuiging af te dreunen? En waarom springen wij een gat in de lucht als we onze naam horen afroepen onder de vermelding geslaagd tijdens de proclamatie? Deze en andere vragen worden in het hiernavolgende betoog op een "objectieve" manier uitgediept. Gezwam in het luchtledige als het ware.

Blokken maar!

Voor de "ernstigen" onder ons is de zaak duidelijk. Studeren betekent voor hen de nodige kennis opdoen en het vereiste diploma behalen om hun toekomst veilig te stellen, te slagen in het leven. Men vindt ze dan meestal terug in afdelingen met toekomstperspectieven. Ze sluiten zich op met hun boeken, komen soms uit hun kot als een of andere studentieke kring en James Bondfilm organiseert en voor de rest vormen zij een zwijgende apatische massa, die maar niet kan begrijpen dat een deel van het studentenkamp verzuimt aan de derheid van de collegiazalen om bijvoorbeeld politieke acties op touw te zetten of iets banaler misschien, te bekomen van een nachtelijke uitspatting in de BSG zaal. Ze kijken dan meestal vol afgrijzen naar de beklade muren, naar de provocerende affiches van sommige politieke kringen. Men is op de unief om te studeren is hun leuze.

Over katers en confraters...

Een andere groep, de studentikozen, de labo'sjasmannen kan men als opportunisten bestempelen. Cantussen, fuien en la bamba's maken deel uit van hun bestaan en levensfilosofie: "Nemen wat er te nemen valt!". Een diploma is voor hen niet onbelangrijk

Opportunist zijnde willen ze zo snel mogelijk carrière maken van de geneuften des levens genieten. Tijdens de verkiezingsperiode dragen de meesten van hen een blauwe das.

Revolutie!

We zijn inmiddels beland bij de niet-conformisten: zij die zich niet willen schikken naar de normen en gedragsregels die de maatschappij voorschrijft. Sommigen trekken zich terug in de marginaliteit. Ze kraken een huis, vertoeven vaak in "hogere sferen" en volgen het universiteitsgebeuren op een afstand. Studeren is voor hen puur escapisme, een vlucht uit de realiteit. Vier jaar of meer dat men je, op de examenperiodes na, met rust laat. Eigenlijk zijn het fatalisten, in tegenstelling tot die andere groep niet-conformisten, nl. de rode rakers, de linke jongens. Eeuwige discussies over Lenin, Marx, Trotski en andere baarden, de wereld veranderen aan de toeg, op straat, met pamfletten, met acties, met steuncampagnes (dig deep for the miners). Studeren betekent voor hen vier of vijf jaar politiek actief zijn, de transformatie van linke student naar linke intellectueel bewerkstelligen en last but not least proletarische pilsjes drinken in hun (linke) stamcafé (dus toch!).

Franz K. en de wetenschap

Wat ook je motivaties zijn om te studeren en een diploma te behalen, de essentie blijft in wezen dezelfde. Ieder van ons, conformist of niet conformist, progressief of minder progressief, laat zich, bewust of onbewust, inkapselen door de structuren. De universiteit maakt immers deel uit, meer zelfs, vormt een belangrijk onderdeel van de maatschappijstructuren. De kapitalis-

tische geïndustrialiseerde maatschappij vraagt (hoog)geschoolden die het ganse bestel in stand moeten houden.

De studententijd is dan ook een absurde val die het leven hoer dan ook is. Een absurde val van de baarmoeder recht in het graf. (Sartre). Absurditeit al om. Verdere opsplitsing in vakgebieden met streng afgebakende grenzen zal leiden tot een onvermijdelijke van de vakidiotie, Kafka loert om elke hoek van het computerterrein. Vragen naar grondslagen en beginselen van wat men studeert worden zelfs niet meer gesteld. Een "filosofie van de wetenschap" dringt zich in alle secties op.

Verder kan men vaststellen dat de onderlinge concurrentiestrijd tussen de studenten (en de professoren) steeds toeneemt. Competitie, zelfbehoud en narcisme, vooral dit laatste is een vaak over het hoofd geziene diepere drijfveer die de mens (en de mens) voortstuwt. Zichzelf beschouwen als het middelpunt van de wereld (lees: van hun sociale omgeving) leidt tot het presteren opdat je zelfgecreerde status van "belangrijk zijn" niet door de anderen in vraag zou gesteld worden.

Cela passe ma science!

De wetenschapsbeoefening lijkt trouwens soms de richting van het onzinnige uit te gaan. Science for science's sake, weet u wel. Massa's thesissen, scripties en onderzoeksresultaten liggen opgestapeld in archieven en universiteitsbibliotheken; slechts ingewijden zullen er ooit naar vra gen. Zou het kunnen dat wetenschappelijke studies eerder gepubliceerd worden met het oog op het afdwingen van respect, dan wel om de wetenschap te dienen? Een absurd idee, zal u zeggen, maar waarom schreef gewezen V.U.B.-professor Leopold Flam ooit dat "de haat en tijd in academische middens sommigen tot geestelijke en zelfs lichamelijke zelfmoord drijven"? Is het niet precies de drang om gerespecteerd te worden, meer dan de anderen, die leidt tot afgunst, nijd, ja zelfs haat? Ach, we zullen alle geruchten en praatjes maar naast ons neerleggen en pretenderen dat er geen vuiltje aan de lucht is. Scientia vincere tenebras! Hoera!

Peter V.R.

Say Say Say C.C.C.

Enkele bedenkingen bij de terreur van de "Cellules Communistes Combattantes".

Bomaanslagen met een anti-amerikaans karakter, C.V.P.-bureaus die in de lucht vliegen; zelfs de blauwe jongens zijn niet meer veilig! Een subversieve terroristengroep die al vijf aanslagen op haar palmares heeft (althans bij het ter perse gaan), kan men moeilijk als naïeve amateurs bestempelen, menen wij.

Wat betreft de identiteit van deze makabere grappenmakers lopen de meningen in de media uiteen: de burgerlijke kranten willen maar al te graag geloven dat het om karaktergeestoorde linkse jongens gaat, terwijl de (uiterst) linkse pers meent dat de zwarte krachten van uiterst rechts op een koel berekende manier links een loer willen draaien. In Solidair (klankbord van de P.v.d.A.) staat bijvoorbeeld te lezen dat "de burgerij en de politie de enigen zijn die belang hebben bij de aanslagen van de C.C.C." "Bijgevolg is zeggen dat zij er de rechtstreekse of onrechtstreekse aanstokers van zijn, maar een kleine stap", aldus de Solidair van 10 oktober. Deze hypothese zou nogal absurd klinken, ware het niet dat de recente oprichting van een anti-terreurgroep, die uit specialisten van verschillende onderdelen van het politieapparaat bestaat, zonder de terreurdaden van de C.C.C. heel wat meer protest vanuit de publieke opinie zou doen oplaaien hebben. De daden van de C.C.C. bewijzen precies de noodzaak van zulk een brigade, die normaal een doorn in het oog zou zijn van elk welken burger in een democratisch bestel. Deze vlieger gaat echter alleen op als men uitgaat van de veronderstelling dat de C.C.C. een zet is van uiterst rechts.

Het verleden heeft echter aangetoond dat verregaande linkse sympathieën tot blind terrorisme kunnen leiden. Immers, de Baader Meinhoff-groep en de R.A.F. hebben hun idealen toch ook met heel wat explosiekracht bijgezet. De tijdloosheid en het machinewerk waren de middelen om enige weerklank te vinden in onze van "vrijheid" bolstaande westerse maatschappij. De C.C.C. moet echter beseffen dat hun "geslaagde acties" slechts pyrusoverwinningen kunnen zijn en dat zij niet de enige potentiële slachtoffers zijn van het verstevigde repressie-apparaat (anti-terreurgroep). De "Strijdende Communistische Cellen" zijn nl. een klimaat aan het scheppen dat een grote schoonmaak in (uiterst) linkse kringen aanvaardbaar maakt (operatie Mammoet) voor de publieke opinie. Zijn er dan geen meer adequate en vreedzamere middelen dan blind geweld om de gevestigde orde op zijn grondvesten te doen daveren?

Peter V.R. en Robert P.

geestelijke gezondheidszorg

What's in a name? Een opmerking die we zeker kunnen maken voor de "geestelijke gezondheidsafdeling" van het gezondheidscentrum aan de V.U.B. Geestelijke gezondheidszorg zegt men en dit schijnt zware implicaties met zich mee te brengen, nl. dat men "geestelijk ongezond" moet zijn om naar deze dienst toe te stappen. Aan jezelf toegevoegd dat er ook in je "bovenkamer" wat kan misgaan, is niet zo makkelijk als aanvaarden dat je de grip hebt. En toch kan je op een bepaald ogenblik met dergelijke conclusie geconfronteerd worden. Er zijn nu eenmaal situaties waarin je "het" niet meer ziet zitten, maar laat het bij voorkeur zo ver niet komen.

Voor wat "het" betreft, hoef je echt niet met een vaste omschrijving van een probleem bij de G.G.-dienst aan te komen, de dienst is heel ruim opgevat, alle mogelijkheden blijven bestaan, je wordt niet in een vakje gestopt. Je krijgt zelf de grootste verantwoordelijkheid voor de "therapie", je wordt tot niets verplicht en je beslist zelf te stoppen als je dat wil.

De G.G.-dienst werkt nauw samen met de geneeskundige dienst. Je zal misschien bij de dokter de raad krijgen om eens met de mensen van die dienst te gaan praten. Is dit dan een afwijzing? Eerder een aanvulling, een mens is nu eenmaal erg complex en

geest en lichaam werken op mekaar in. (Psychosomatiek). Het kan gebeuren dat je van de G.G. (terugn) naar de dokter verwezen wordt of dat je door beide diensten begeleid wordt. Er is tevens een psychiater op de G.G., kortom door een globale aanpak wordt de gehele persoon bekeken, één van de doelstellingen van het gezondheidscentrum. Verwijzen naar plaatselijke centra, bv. bij gezinstherapie is men makkelijker af in eigen streek.

Er bestaat ook samenwerking met andere diensten aan de V.U.B., zoals de sociale dienst en de dienst studieadvies. In bepaalde gevallen is het aangewezen om door te gaan in de studieproblematiek in de laatste jaren veel verandering gekomen. De financiële offers die een student aan het gezin waar hij/zij uitkomt zijn niet gering. De prestatiedruk vanuit dat gezin wordt steeds groter, want "bissen" kost handenvol geld. Het kiezen van een gepaste studierichting wordt er ook niet makkelijker op, waar zit er nog toekomst in? Studenten trachten hun keuze wat langer uit te stellen, tot na eerste of tweede kan. Ondertussen staat men voor een zware selectieproef, de examens, waarvoor men bijna verplicht wordt te slagen, maar waarvoor men niet 100% gecomiteerd is. Keuze problemen manifesteren zich op langere termijn. Als men dan goed en wel gekeerd heeft moet men reeds afscheid nemen van de vertrouwde universiteitsfeer. Terug naar huis, naar een leefsituatie waar men 4 of 5 jaar van vervreemd is. Voeg daar nog de "stempel-frustraties" bij en je hebt al heel wat verterd op je 22 of 23 jaar.

Er zijn genoeg situaties waarin men wat steun kan gebruiken, financieel en fysiek zowel als mentaal. Voor dit laatste kan je bij de G.G. terecht, kosteloos, voor iedereen, student of niet, vanaf 17 jaar.

Er is een dagelijkse permanente op de campus oefenplein, gebouw Y aan de triomflaan, tel.: 02/641.23.05 en in Jette enkel op woensdag, lokaal A.040 (naast het secretariaat van de faculteit), tel.: 02/478.48.90 toestel 1107.

Wacht niet tot de problemen je te pakken hebben, loop gewoon eens binnen op de G.G., verwacht geen mirakels, resultaat moet echt wel van jezelf komen.

over partiëlen en andere

Naar aanleiding van het artikel 'Ongenoegen in Germaans', en vooral de reactie hierop van Jongheer Bone Staak hierop, wil even mijn mening over partiële en vervroegde examens uiteenzetten.

Enige geschiedenis.

Wie met oudere mensen over examens praat (met profren bijvoorbeeld) zal vlug opmerken dat het universitaire leven vroeger anders georganiseerd werd dan nu: er werd een aantal weken les gegeven (meestal minder dan nu), dan volgde enkele weken blokverlof, daarna alle examens in één week, veelal verschillende vakken tesamen, het zogeheten juryexamen. Van partiële, tentamens of ondervragingen was helemaal geen sprake. De onderwijswetten zijn een duidelijk overblijfsel uit die tijd, zij erkennen nog steeds alleen het juryexamen.

Wanneer het democratiseringsproces van het hoger onderwijs begon, kreeg de universiteit meer en meer te kampen met grote aantallen studenten die niet optimaal voorbereid waren op het universitair examensysteem. Daarom is men toen begonnen de eerste kandidatuurstudenten vroeg in het academiejaar in contact te brengen met de examens: men organiseerde ondervragingen over een gedeelte van de leerstof ten einde de student toe te laten een evaluatie van zijn studiemethode te maken.

De eerste partiële kenden geen definitieve cijfers of vrijstellingen. Maar al gauw waren de studenten het beu aan ondervragingen mee te doen, zonder er een of andere beloning voor te krijgen. Het is namelijk niet leuk bij een partiële uitsteking te presteren, om dan in juni, doordat men veel meer vakken te studeren heeft, lagere cijfers te halen.

De partiële examens werden niet ernstig meer genomen. Om de studenten opnieuw voor de partiële te motiveren, is men toen een beloningssysteem gaan uitwerken: wie meer dan een bepaalde limiet behaalde (meestal 14/20), werd vrijgesteld van dit gedeelte van de leerstof voor het eindexamen in juni.

De studenten die in hogere jaren kwamen, vonden dit systeem natuurlijk ook interessant, en zij begonnen dus ook partiële te vragen en, studentvriendelijk als onze V.U.B. is, werden die dan ook georganiseerd

MAAR...

...er is natuurlijk een maar, want aan partiële zijn ook nadelen verbonden. Vooreerst zijn er een aantal nadelen aan examens gedurende het academiejaar. Het is niet evident dat men gedurende de dag gewoon de cursussen kan volgen, en 's avonds dan blokken voor een examen. Meestal leidt de organisatie van partiële examens tot massaal brossen voor andere vakken (en dit ook door "brave studentjes", Jongheer Bone

Staak), inderdaad de reden waarom zoveel profren tegen de inrichting van partiële vakken gekant zijn.

Een ander groot nadeel is dat alleen de betere studenten erin slagen een vrijstelling te krijgen, minder goede studenten moeten dus met een achterstand aan de examens beginnen, en weinig benijdenswaardige positie.

Daarom zou het inrichten van een voorexamen in plaats van tentamens, de situatie in de hogere jaren verbeteren, mindere bollebozen kunnen dan ook meeprofitieren van het examensysteem. Tentamens worden dan nog slechts georganiseerd voor eerste kandidatuurstudenten, bij wijze van kennismaking met het universitaire ondervragingssysteem. Bij de bespreking van het examenreglement vorig jaar heeft de onderwijsraad voor deze richting goedgekeurd, meer nog, zij stelden voor om deze partiële examens alleen te laten plaatsvinden de week na het kerstverlof. De Raad van Beheer besliste echter dat de partiële examens ook nog in de 16de week georganiseerd kunnen worden.

Toch heeft het organiseren van een examen tijdens het jaar nog andere nadelen. Deze spreiding van de studiebelasting heeft het vrijkomen van tijd tijdens de examenperiode tot gevolg. Elke student zal deze tijd echter gebruiken om zijn cursussen grondiger te studeren, hij zal ze dus ook beter kennen. De meeste profren nemen examen af met een vergelijkende schaal als referentie, dat wil zeggen dat zij hun punten oriënteren op wat de beste studenten presteren. De gemiddelde punten zullen dus even hoog liggen als vroeger, en het netto resultaat is alleen een verhoogde studienspanning.

In de faculteit T.W., is deze studieverhoging zo dat sommige studenten tot 15 examens vervroegd afleggen. Zij zijn dan ook een heel jaar aan het blokken voor examens. Om deze ontanding tegen te gaan heeft de

faculteit beslist het totaal aantal examens te verminderen tot plus minus 16 (nu nog 18).

Veel erger is een partiële examensysteem zoals Professor Debusscher het uitgewerkt heeft. Zo een drietal jaren geleden gaf Professor Debusscher de cursus Geschiedenis van de Engelse Letterkunde (30u) en nam daar examen van af in de zittijd. Blijkbaar vond Professor Debusscher dit systeem te eenvoudig, en daarom besliste hij het partiële examensysteem in te voeren. De participatie van de studenten in deze beslissing was een stilzwijgen in de klas toen er gevraagd werd of "er iemand bezwaar tegen had". Dit systeem wordt ergelijk wanneer men ziet dat de leerstof voor het eerste partiële hier bijna idonitiek was aan de totale leerstof van het voorgaande jaar. Voor de drie andere partiële werd nieuwe leerstof geïntroduceerd, wat Jongheer Bone Staak niet weet, want hij heeft het niet zelf meegemaakt. Bij het eindexamen waar men normaliter vrijgesteld is voor de stof van de partiële examens, informeert de Professor dan naar de mening van de studenten over een dergelijk examensysteem. Misschien zal iemand het mij kwalijk nemen deze consultatie een lachertje te noemen. Ter verdediging van Professor Debusscher dien ik wel te verklappen dat er vorig jaar slechts 3 in plaats van 4 partiële examens waren, en dat vrijwel iedereen slaagt voor zijn vak. Bij mijn weten heeft nooit enige faculteit raad, secretariaat, onderwijscommissie, onderwijssraad of welk orgaan op deze instelling zijn goedkeuring gehecht aan deze programma verzuiging.

Een heel ander verschijnsel treedt op in de faculteit E.S.P. Daar wordt de cursus statistiek in de kandidaturen voor zowel de economische als de sociale en de politieke geïntroduceerd. Omdat deze cursus zo moeilijk verteerbaar is, wordt het examen opgesplitst in een aantal ondervragingen. Zo worden de studenten als het ware onder druk gezet de cursus van in het begin van het academiejaar bij te houden en veel oefeningen te maken. Als je een student uit deze richting vraagt hoe hij dit systeem vindt, zal het antwoord altijd positief zijn. De cursus is nl. anders dan de andere cursussen, zodat deze druk op deze studenten blijkbaar nodig is. Niettemin is deze saucision ook hier in principe verwerpelijk, als de cursus te zwaar is moeten er maar meer oefeningen gegeven worden bij

de theorie, en dan ook meer wetenschappelijk personeel aangesteld. Het is steeds een principe geweest van de VUB de studenten als volwassen te behandelen, en dan is zo een examensysteem uit den boze.

TOT SLOT

Tot slot nog even uiteenzetten wat op de V.U.B. toegelaten is:

Tentamen:

- een partiële evaluatie over een gedeelte van de leerstof, in de eerste kandidatuur.
- georganiseerd in de eerste week na het winterverlof, of tijdens de 16de week.
- de dagen waarop de tentamens plaatsvinden worden de lessen geschorst.
- er kunnen eventueel vrijstellingen verleend worden; een tentamen kan de examens NIET vervangen.

Voorexamen

- een examen over vakken waarvan de leerstof volledig afgehandeld is.
- kan in alle studiejaren georganiseerd worden, in de eerste kandidatuur uitsluitend schriftelijk.
- heeft plaats na de lentevakantie.
- ze maken deel uit van de eerste examenzittijd.
- de dagen waarop de voorexamen plaatsvinden worden de lessen geschorst.

Andere vormen van evaluatie staan in het facultair examenreglement. Dit kan men vragen op het secretariaat van uw faculteit

Er zijn afwijkingen mogelijk voor studenten van de aggregatie voor het hoger secundair onderwijs en de studierichtingen op het postgraadaat niveau.

Het is niet duidelijk in welke mate de student kan verplicht worden deel te nemen aan tentamina of voorexamen. De traditie binnen de faculteit speelt hier een rol. Als men aan een tentamen deelneemt kan men steeds vragen over dezelfde leerstof ondervraagd te worden tijdens de eerste zittijd. Als een examen schriftelijk afgenomen wordt behoud de students het recht nog een mondeling examen over dezelfde materie af te leggen.

Er bestaat ook een kans dat de Raad van State het creditsysteem goedkeurt, dit kan dan natuurlijk meer discussie op gang brengen binnen de V.U.B. en eventueel leiden naar een totaal nieuw examensysteem, maar daarover later eens meer.

B.C.
Student-lid onderwijsraad

AGENDA

Dinsdag 30 oktober
 18.00 schachtenontvangst w. 4G110.
 20.00 Luc van Acker CA
 20.00 Hageland 24-urenloop : Faculty
 22.00 Fuif DK

Zaterdag 3 november
 13.00 festival van de immigrant : handelsbeurs Antwerpen

Maandag 5 november
 11.30 Zaterdag Vrij onderzoek : infostands
 20.00 Film + debat V.O. "Van Zafre tot Kongo" met Juliette Lumumba, QD, gratis !!!
 20.00 American Gigolo, film; Keps
 Dinsdag 6 november
 film LVSV

Woensdag 7 november
 14.30 "A de Benoist en het nieuwe rechtse denken" Prof. Dr. W. Byenberg, HILOK L210
 13.00 Studentenvakbeweging, startvergadering, vergaderzaal Y
 19.00 "Raiders of the Lost Ark" film, Solway.
 22.00 PK Doop + TD

Donderdag 8 november
 12.00 11.11.11 actie rond Nicaragua door VO in restaurant, wereldwinkelstand, kaartenverkoop.
 18.30 "Poltergeist", film VSKM
 20.00 Werkbrigadisten uit Nicaragua vertellen hun wedervaren met dia's, VO, 3B213 inkom gratis

Maandag 12 november
 18.30 "Victor, Victoria", film, kineke Baba.

Dinsdag 13 november
 13.00 Y Pausdcomitee wordt opgericht
 20.00 "Catpeople", film PVV-Jo, Q8
 22.00 Doop Keps + TG

Woensdag 14 november
 14.00 VUB vredesgroep in vergadering Y
 14.30 "Het rechtse denken ten aanzien van vrouwen", Mevr. A.S. Van NESTE, HILOK L210

GK-doop, zaal Select, Dilbeek
 VRG-TD + doop

Donderdag 15 november
 20.00 Excalibur, film, Antwerpia
 17.00 SOR M429
 Doop Kine+ TD

Vrijdag 16 november
 21.00 Oostendse Kring : cantus te Oostende in 't Kroegske

studiedag meer rechten voor jongeren 24.11.84. vub

Met de studiedag 'meer rechten voor jongeren' willen we in het licht van de gewijzigde maatschappelijke context de rechten van jongeren herformuleren. Zeker nu jongeren meer en meer in een afhankelijk positie gedrongen worden via o.a. jeugdwerkloosheid en verlengde leerplicht, moet daar tegengewicht aan geboden worden. Met het Internationaal jaar van de Jeugd (IJJ) voor de deur in 1985 moet het mogelijk zijn jongerenkracht bij te zetten. Deze studiedag is daar een aanzet voor.

PROGRAMMA :
 9u30 onthaal met koffie
 10u Jos Goossens leidt in
 10u15 Maria De Bie : jongerenrechten historisch doorgelicht
 10u45 Pieter De Loof : naar een nieuwe rechtspositie
 11u30 pauze
 11u45 Luc van den Bossche : een wetsvoorstel (SEVI) in de maak
 12u30 middagmaal met Argentijnse schotels
 14u werkgroepen
 1) meerderjarigheid op 18
 2) zelfstandig wonen
 3) rechten beneden de 14-16 jaar
 4) initiatief- en procedurerecht
 5) ouderlijk gezag
 6) bescherming via kind en gevaar en statusdelicten
 7) een alternatief strafrecht ?
 15u30 koffiepauze

16u panel met Luc Van den Bossche (SEVI), Hilde Renard (JBC Brussel), Pieter De Loof (Werkgroep Bijzondere Jeugdzorg), kabinet GDL en STEYAERT (gevr.) en een jongere. Moderator Jos Goossens. etnde

Voor deze studiedag georganiseerd door de werkgroep overleg jeugdbescherming en Studiedag Vrij Onderzoek kan u inschrijven voor 11 november. De prijs : 300 fr., studenten en werklozen betalen slechts 150 fr., minder dan 18-jarigen gratis. In deze prijs is een kongresmap en 2 gratis koffie ingebegrepen. Voor een warme maaltijd (150 fr) graag verwittigen via de antwoordstrook.

Meer inlichtingen bij Werkgroep Bijzondere Jeugdzorg, Breughelstraat 31, 2018 Antwerpen
 Telefoon : 03/2186560 of 03/2189530.

Ondergetekende .....
 adres : ..... straat, nr.....
 te ..... postnummer .....
 (organisatie/functie : .....)
 schrijft zich in voor de studiedag en stort hiervoor .....fr op rek. 068-0618230-76 van de WBJ met vermelding 'meer rechten'.
 schrijft zich in voor werkgroep 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 (keuze omcirkelen)
 wenst een warme maaltijd 150 fr. : ja/nee

AURORA

Aurora, de filosofische kring van Brussel, organiseert elke donderdagavond om 19u30, en dit tweewekelijks, filosofische voordrachten in het cultureel centrum Nekkand Gustav Schildknechtstraat 26, 1020 Laken. Aanvangsdatum : 18 oktober 1984.

De sprekers richten zich tot een publiek in een taal die ook voor niet-filosofisch geschoolden begrijpbaar is. Iedere avond komen drie sprekers aan bod. Na elke mini-voordracht van een half uur is er een discussie met het publiek van tien minuten. Vorig jaar werden o.a. de filosofieën van Sartre, Hegel, Nietzsche en Husserl verwerkt in de volgende thema's : communicatie met imaginaire, "de derde", Husserls fenomenologie.

De keuze van de thema's wordt er in de mate van het mogelijke rekening gehouden met de wensen van het publiek. Er is geen programma. Een thema voor dit jaar staat reeds vast : het verlangen gezien in het licht van de filosofie van Baruch Spinoza en A. Comte-Sponville ("Traité de béatitude et de désespoir, ou, le vol d'Icare").

Acres : Gustav Schildknechtstraat 26, 1020 Laken (dichtbij metro Bockstael). Entreegeld : 50 fr. per avond.

Op het einde van de avond (ongeveer 21u30) wordt er meestal in een dichtbijzijnd café een glas genuttigd in het gezelschap van de sprekers. Een extra gelegenheid om met hen van gedachten te wisselen en hen nader te leren kennen.

te koop

Gitaarversterker merk Roland Type Cube 60 Prima staat, anderhalf jaar oud, wegens dubbel gebruik.
 Basgitaar, merk Aria Pro II, model TSB 400. Perfecte staat, 1 jaar oud, met luxe koffer. Prijzen: Cube 60: 10.000 bfrs., Aria Pro met koffer: 10.000 bfrs.
 Inlichtingen bij: Peter De Middelsteir, Gen. Jacqueslaan, 125, Elsene. (Naast Mr. Copy).

AAN ALLE HOMO'S EN SYMPATISANTEN

De 'Homoseksuele Utopisten' bestaan niet meer. Omdat het ondenkbaar is dat er geen homokring op de VUB bestaat, hebben wij besloten een nieuwe kring op te richten. Over die 'wij' willen we het verder even hebben. Het probleem is dat wij nog niet talrijk genoeg zijn. Dus : dringend mensen gevraagd ! Om jullie aan te moedigen hebben we gekozen iedereen te aanvaarden in de homokring, d.w.z. zowel homo's als hetero's, maar ook mensen die bv. hun homoseksualiteit problematisch opvatten, die zich gefsoleerd voelen en die behoefte hebben aan contact. Mensen met ideeën, maar ook mensen zonder ideeën zijn welkom. Jullie moeten best reageren ! (a.u.b.)
 Schrijf ons een briefje met ideeën, suggesties, bemerkingsen. Nader bericht over eerste vergadering volgt.

studiedag vrij onderzoek zondag 18 november 1984

De 22ste november van dit jaar bestaat Studiedag Vrij Onderzoek 35 jaar. Het is dus een moment om eens naar verleden, heden en toekomst te zien. Daarom wordt deze Studiedag ingericht voor alle geïnteresseerden van binnen en buiten de VUB. Na de diverse inleidingen is telkens plaats voor discussie voorzien. Bij de inschrijving is drank en voedsel ingebegrepen, alsook een map met inleidende teksten. De inschrijvingsprijs is bewust laag gehouden : 100,- voor leden en 200,- voor niet leden. Dit bedrag kan gestort worden op het rekeningnummer van Vrij Onderzoek : 001-0285318-20 met vermelding 'Studiedag 18/11'. Doen voor 15 nov.

PROGRAMMA :
 9u. Onthaal met koffie en ontbijt
 10u. Inleiding : De plaats van Studiedag Vrij Onderzoek binnen de structuren van een vrijzinnige universiteit, met W. Vermander.
 10u50 : Konkretisering van het principe van Vrij Onderzoek, met B. Henckaerts.
 11u50 : koffie
 12u10 : Hoe werken met Vrij Onderzoek in 1985 : groepsdiscussie.
 13u. : Middagpauze met broodjes
 14u30 : Zelfreflexie en -relativering van het Vrij Onderzoek, met L. Raymaekers en J. Cox.
 16u. : Vrij Onderzoek in internationaal perspectief, met M. Hoogstejns.
 16u45 : koffie
 17u. : Panelgesprek over 35 jaar Studiedag Vrij Onderzoek met diverse oud-bestuursleden.
 20u. : Etentje in de buurt van de Zuidstation. (drank voor rekening van de vereniging.)

studentenvakbeweging - vub

Kontaktadres :
 VVS-Studentenvakbeweging
 A. Dansaertstraat 76
 1000 BRUSSEL
 tel : 02/5129505
 PCR : 000-0463086-08

Het menselijk gedrag in kristijd zou er een van doorgedreven egoïsme zijn : wat er rond ons gebeurt interesseert ons niet, zolang wij het maar goed hebben, desnoods ten koste van anderen. Racistische tendenzen, waarbij schuldigen gezocht worden voor de crisis ; korporatistische neigingen om bv. de eigen toekomst veilig te stellen door via een numerus clausus de mogelijke concurrentie buiten spel te zetten ; de jacht op het diploma waarbij geen tijd meer overblijft voor kritische ingesteldheid of zinvolle activiteiten, het zijn allemaal tekens aan de wand. De Studentenvakbeweging wil daarentegen alle studenten, die met het huidige onderwijs- en maatschappelijk systeem in onvrede leven vanuit een kritische ingesteldheid organiseren. Een progressief front tegen verrechtiging, tegen

de afbraak van de democratisering van het onderwijs, tegen jeugdwerkloosheid, tegen de bewapeningswedloop, ...
 Vorig jaar was SVB zeer actief in de akties '83 oktober'. De strijd tegen de raketten wordt ook nu nog verdergezet. Een info-dossier over de Nationalistische Studenten Vereniging zag het daglicht. Dit jaar probeert deze club, die de negatie is van alle humanistische waarden en van het Vrij Onderzoek, nogmaals in de VUB te infiltreren. Dit jaar ligt het aksent vooral op de verdediging van de democratisering van het onderwijs, de openstelling van de universiteit voor iedereen, ongeacht financiële of sociale afkomst. De Studentenvakbeweging heeft afdelingen op de andere Vlaamse universiteiten. Als lid krijg je 8X per jaar het SVB-blad in de bus en 2-wekelijks studieteksten, verslagen en diskussieteksten. Iedereen wordt uitgenodigd op woensdag 7 november om 13u stipt in de vergaderzaal van gebouw Y, naast het gezondheidscentrum. Op het programma : werking op de VUB ; wat doen tegen uiterst-rechts en uw agendapunten. Tot dan!!!

II.II.II. RESPEKTEERT DE MENSEN, NIET DE MACHT.

Maar afspraken respecteren, dat is wat anders. In de vorige Hoelal stond dat er op 29 oktober een Zaterdag zou zijn. Die is verplaatst naar maandag 5 november. 's Middags zal er een info-stand rond Zafre zijn in het restaurant. 's Avonds is er film en debat om 20 uur in QD. De film heet "Van Zafre tot Kongo", op het debat zal Juliette Lumumba komen spreken.

Op 8 november is het nog altijd Nicaragua-dag, 's middags is er een wereldwinkel-stand in het restaurant. 's Avonds komen enkele brigadisten spreken over hun ervaringen in Nicaragua. Een brigadist is iemand die als vrijwilliger is gaan werken in Nicaragua. Om 20 uur in lokaal 3B213.

POEZIEWEDSTRIJD 1985

Net als vorig jaar zal ook dit jaar een competitie gehouden worden onder de poeten van de VUB. Schrijf je ook af en toe, net voor het slapengaan of andere dingen, in bad etc. iets dat op een gedicht lijkt??? Dan mag je met dat literair browsel ook dit jaar meedelen aan de poeziewedstrijd! De organisatie ligt dit jaar in handen van BSG (i.s.w. Kultur VUB) en ook dit jaar hangen er prijzen aan vast. Om alles af te ronden zullen we een dichter uftocionen (surprise, surprise!!!). Volgende week meer informatie.

troeven en proeven van het marxisme

Troeven en proeven van het marxisme is een bundel opstellen, die ter gelegenheid van het Marx-jaar 1983, door uitgeverij Masereel fonds op de markt werd gebracht. Het vormt de centrale beoelving van de auteurs aan te tonen dat het marxisme in het geheel niet "dood" is, maar inteedeel voor talrijke wetenschappelijke domeinen en voor tal van maatschappelijke probleemgebieden, onmisbare instrumenten aanbiedt voor kritische-emancipatorische studie en praktijk. Troeven en proeven van het marxisme is nu ook een reeks discussieavonden. Het Instituut voor Marxistische Studies van de Vrije Universiteit Brussel en het Frans Masereel-fonds namen het initiatief eens per maand een artikel uit deze bundel grondig te bespreken. Telkens zal de auteur van de bijdrage een inleiding geven. Telkens ook zorgen we voor een kritisch referent, d.w.z. iemand die even expert is op het deeltierin en een kritische bespreking geeft. Telkens is er natuurlijk discussie met het publiek.

Deze studiereeks is dus zowel een vormings-activiteit als een debatterende. Het voordeel is dat er vooraf teksten beschikbaar zijn. Het boek zal trouwens aan de deelnemers beschikbaar worden gesteld aan een gunstprijs. Men kan dus voorbereid naar

de avonden komen en er maximaal aan deel nemen.
 De genele reeks behandelt verschillende aspecten van het marxisme. De auteur 's in het boek hebben al een open en onvooroordeelde aanpak, wars van elke dogmatiek. We zorgen daarenboven voor een kritische "tegenspreker". Het wordt dus een open discussie, waaraan iedereen kan deelnemen. Onthou het : elke tweede maandag van de maand TROEVEN EN PROEVEN VAN HET MARXISME, Tokaal 3B201, 19u30.
 Het boek : Raes Koen, Troeven en proeven van het marxisme, Masereelfonds, Gent, 1983
 12/11/1984 : Koen Raes, Mens, maatschappij en moraal.
 19/11/1984 : Dirk Van Danne, Reproductie en klassenstrijd.
 10/12/1984 : Ludo Abicht, Materialistische literatuurwetenschap.
 14/1/1985 : Magda Michielsens, Psychologie en marxisme.
 12/2/1985 : Ludo Cuyvers, Marx' arbeids-waardeleer.
 11/3/1985 : Leo Apostel, Dialektiek en alienatie.
 15/4/1985 : Rudy Coom, Afromarxisme.
 13/5/1985 : Leo Apostel, Jan Deconinck en Jenny Walry, Socialistische wetenschap of socialistische etiket

voor wie elkaar soms geweld aandoet

Een groep van professoren, assistenten, studenten, gewelensbezwwaarden en andere subgroepen komt op woensdag 14 november om 14 uur bij elkaar (onder de naam 'Vredes-groep VUB) in de vergaderzaal van gebouw Y (naast de wachtkamer van de dokter). Iedereen die mee wil werken aan de voorbereiding van de Universitaire Vredesdagen (februari 1985) is welkom.

bericht aan de licentiestudenten

In de vergaderingen van het comité voor Veiligheid, Gezondheid en Verfraaiing van de werkplaats is herhaaldelijk het probleem van het beschermen van de muren van het gebouwen op het oefenplein besproken.
 Op de laatste vergadering werd gesuggereerd om de bewegredenen van personen die slogs of affiches op de muren aanbrengen te laten onderzoeken door een psycholoog. De faculteitsraad was van oordeel dat dit probleem een onderwerp zou kunnen zijn voor een licentiestudie.